

ÎN PAG. A 2-A

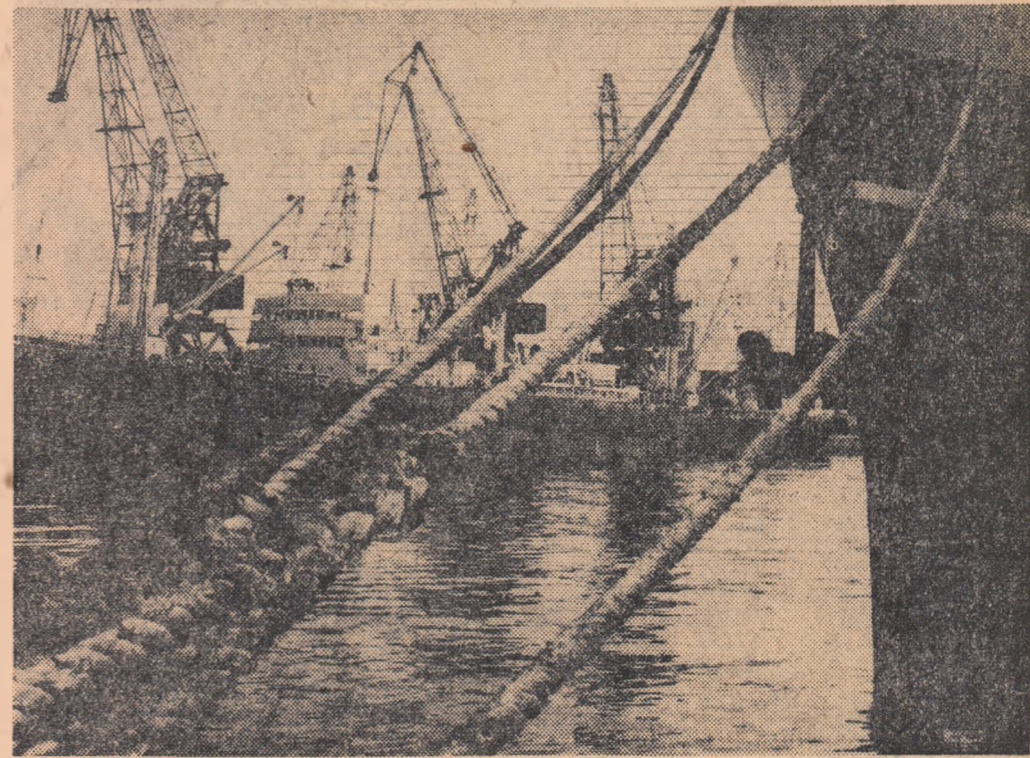
- Stereotipia e insensibilă la arhitectură
- ARMONII SONORE

ÎN PAG. A 4-A

- Opinii privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, profesională și tehnică

Proletari din toate țările, uniți-vă!

In portul Constanța

OLIMPIADA MESERIILOR

Olimpiada meseriilor s-a bucurat de un interes deosebit în rândul tinerilor din cooperativele meșteșugărești bucureștene, ne spune tov. ing. Marin Voinea, șeful comisiei Tineret muncitoresc de la comitetul municipal București al U.T.C. Interlocutorul nostru își susține afirmația, între altele, precizând numărul participanților: 2.235 croitor și 700 cismari. În continuare, în legătură cu inițiativa Comitetului municipal de a organiza în colaborare cu Uniunea cooperativei meșteșugărești București, o acțiune de asemenea amploare, aflăm:

„La nivel de secții” înseamnă în cazul unei întreprinderi, 2-3-10. În cooperare fiecare centru de comandă este o secție. Totalizate ele însumează câteva sute. Con-

Insemnări de la faza pe Capitală

curătorilor li s-a indicat din vreme bibliografia (aceeași pentru toți concurenții), li s-au pus la dispoziție chestionare ajutătoare.

Proba practică a constat din execuția comenzilor obișnuite ale clienților. Susținută în fața juriilor, proba teoretică a departajării pe cei mai buni: 120 de cismari și 80 de croitori. Mi se precizează că în mod deosebit unitățile „Arta încălțămîntului”, „Meseriașii cismari”, „Casa de modă”, „Muncă și artă” au acordat în această perioadă tinerilor un ajutor deosebit, le-au urmărit activitatea. Nu este deci de mirare că fruntașii fac parte din aceste unități.

L. POPESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a primit pe ambasadorul Uniunii Birmane

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit luni, 4 martie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Birmane la

București, U Ba Saw, în legătură cu plecarea definitivă a acestuia din Republica Socialistă România.

Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

A DISPĂRUT O FABRICĂ?

Un locuitor al Clujului, călătorind seara cu trenul (caela ferată e tangentă cartierului industrial) se întreba mirat, la trecerea prin fața locului unde știa că trebuie să fie fabrica de pielărie și încălțăminte, dacă nu cumva a dispărut „Clujana”. Ce anume i-a provocat omului această reacție?

„Un om trecut de prima tinerețe ca vîrstă, și totuși tânăr, veți vedea, tovarășul Gheorghe Mărineanu, privea cu doi ani în urmă visător o machetă a viitorului complex industrial „Clujana”. „Asta-i începutul, ne spunea. Adică prima parte a ceea ce vrem să facem. A doua parte și cea mai importantă sîntem noi. De fapt nici nu e așa. Ce-ai văzut reprezintă o parte a gândului nostru. Cealaltă nu se va vedea alt de clar și alt de repede”.

la o clădire nouă: fabrica de talpă artificială... Vizitînd o întreprindere în dezvoltare, poți surprinde un stadiu și nu drumul parcurs pînă acolo. Acesta trebuie reconstituit. Dar cine poate recompuze sinuozitatea căutărilor, a zăbaterilor, a încercărilor? După clipele de tensiune de ieri, de azi, de un an, doi, tovarășul Mărineanu recită versuri de Blaga, iar tovarășul Ciocîrnicu, director economic, ordonează capitolele unei povestiri științifico-fantastice.

Am nominalizat doi oameni, „bătrîni”, experiența noastră, cum li se spune. Pentru că ei s-au înconjurat de atîția tineri despre ale căror sarcini de răspundere ție și frică să vorbești (parcă nu se potrivește cu vîrsta lor de 23-24 ani) fără să-ți spui că pentru a reuși trebuie, în primul rînd, să îndrăznești. Indrăzneala este mama reușitei. Nu s-ar putea spune și așa oare?

Această răstălmăcire a unei zicale are o acoperire temei-

„Mirabila sămîntă”

O țarină întinsă, limitată doar undeva, la orizont, de coamele albastre ale obcinelor: un pămînt capricios, puțin roditor, traversat de două țevi și mai capricioase. Cum așa arată imensa zonă de depresiune Rădăuți, privită de dincolo de luncile Sucevei. E o cîmpie de aproape opt mii de hectare, în circumferința căreia se înscriseră ogoarele a cinci cooperative agricole din preajmă: Horodnic, Frătăuți, Găldănești, Mănești și Satu Mare. Pămîntul a fost aici dintotdeauna, zgîrcit. Și oamenii de pe aceste locuri au trebuit să se lupte mereu cu zgîrcenia lui, încercînd să-i smulgă rodnicia. O muncă trudnică, fără prea mari satisfacții. Niciodată producția de grîu n-a

putut depăși limita de 800 kilograme la hectar iar cea de cartofi de 6.000. Cîmpia aceasta uriașă, punctată ici, acolo, de dealuri domoale, suferă în permanență de un exces de umiditate. Pămîntul muștește de apă și numai o simplă arătură, puțin mai adîncă, poate deschide numeroase izvoare subterane. Cînd se topește zăpezile, primăvara, peste tarlalele din jur se revarsă apele celor două pîraie cu nume ciudate, Posen și Voitineț. Și campaniile agricole întîrzie dincolo de limitele anotimpului favorabil. Pentru că semințele aruncate înainte de vremea potrivită ar muri pînă să ajungă să încolțească.

Și încă că toată această zonă de mii de hectare va fi integrată curînd în circuitul agricol normal. De la un capăt la celălalt, valea Horod-

ION BELDEANU

(Continuare în pag. IV)

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5844 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 5 MARTIE 1968

PE MARGINEA LUCRĂRILOR CONFĂTURII PE ȚARĂ A U.T.C. RESPONSABILITATEA INIȚIATIVELOR

Virgil Caraba

cercetător principal, Institutul de științe pedagogice

Primul pas pe care tînrul îl face în viața de organizație hotărîște în multe privințe cursul dezvoltării lui ulterioare. E nevoie de aceea să-l ajutăm să-și reprezinte clar dimensiunile saltului calitativ pe care-l face și care înseamnă apărut angajare, răspunderi noi față de sine, față de societate, față de oameni să întrevadă perspectiva creșterii lui ca om, a realizării lui ca personalitate armonios împlinită, să-și definească linia de conduită și legăturile intime în raport cu țelurile și acțiunile organizației revoluționare care-l primește în rîndurile ei. De aici încolo viața și activitatea de organizație îi va fi școală nouă, școală de un fel deosebit — a faptelor și acțiunilor comune, o școală a formației civice, școală în care tot timpul rîmii „elev” — și cînd înveți, și cînd muncești, și cînd te afli pe stradă, la o reușită, sau în familie.

Denumirea de „școală a responsabilității” cred că i se potrivește de minune, pentru că „materie” principală pe care tinerii și-o însușesc în procesul activității U.T.C. este „responsabilitatea socială, hotărîrea de a merge cu însoțitorii pentru progresul patriei”. Aceasta constituie una din direcțiile cele mai importante ale contribuției pe care U.T.C. este chemată să o aducă la formarea generației tinere. Cultivarea în masele largi ale tineretului a spiritului de responsabilitate este o cerință de bază a societății noastre, fiind o însușire aflată azi la mare preț, definitorie pentru profilul moral-cetățenesc al omului înaltat. De aici decurg sarcinile mari pe care partidul le rezervă tineretului și rolul deosebit pe care acesta îi are de

indeplinit în societatea noastră, ceea ce implică sporirea considerabilă a rolului și a sarcinilor U.T.C.

Se cuvin evidențiate ceea ce s-a făcut cu imense foloase practice la recenta Confătură a U.T.C. condițiile deosebit de favorabile pe care i le creează U.T.C.-ului noile atribuții și răspunderi cu care a fost investit pentru împlinirea funcției sale de „școală a responsabilității” arie întinsă și nivelele multiple de la cele elementare pînă la cele mai înalte, ale posibilităților de afirmare. Să le examinăm sumar, desigur, în ordine ascendentă. Organizațiilor U.T.C. din școli le revine de acum răspunderea organizării și desfășurării activității extracolare a elevilor și, în general, organizațiile U.T.C. sînt principalele organizatori ai activității cultural-artistice și recreative, al sportului de masă și turismului pentru tîneret. Ele au primit, de asemenea, răspunderea importantă a pregătirii întregului tîneret pentru apărarea patriei. Organizațiile U.T.C. vor fi reprezentate și vor participa direct în conducerea caselor de cultură, cluburilor și căminelor culturale, la elaborarea și împlinirea programelor acestora. U.T.C., prin Comitetul său Central, va participa nemijlocit și la orientarea programelor, planurilor editoriale, a tuturor manifestărilor culturale și artistice destinate tineretului, avînd în acest scop un reprezentant al său în conducerea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. În sfîrșit, pe cea mai înaltă treaptă, U.T.C. este chemat să-și spună cuvîntul în conducerea treburilor țării, prin primii secretari ai Comitetului Central, în calitate de membru al guvernului — Ministru pentru problemele tineretului.

Uitecîștii pot fi mîndri de organizația lor revoluționară, dat

(Continuare în pag. IV)

UN VIITOR CONSTRUCȚOR

Va ajunge Dan Moraru constructor? Convingerea muncitorilor de pe șantiierul Combinatului Petrochimic Pitești, care răspund de calificarea tînrului, îl recomandă

Foto: ION CUCU

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

ÎNTRE „NU ȘTIU, N-AM VĂZUT” ȘI „CE MĂ PRIVEȘTE PE MINE”

Consecințele indifferenței, în forma sa ameliorată — lășitate — sînt, nu de puține ori, funeste. „Nu știu, n-am văzut”, sau „ce mă privește pe mine?”, treaba lor” acoperă filozofia individului atent numai la propria persoană, care, în asemenea situații, nu se amestecă.

Am fost martorul, am fost martorii unor momente incredibile: un cetățean lîntus pe caldarim asistat de o mulțime de binevoitori care comentau de la înălțimea bunului simț: „bețivii aceia”, ca să vezi unde duce alcoolul”, în timp ce omul de pa caldarim se zbătea aproape de moarte. Un spectacol al ingrătitudinii împinsă la absurd. Cum am văzut accidentații ocolii de posesorii de autoturisme „pentru că-mi murdăresc canapelele li-muzinei”. Or cît ar fi de rare aceste cazuri, ele murdăresc demnitate omenească. Cum spuneam, lipsa noastră de curaj, nu de puține ori lipsa de acțiune a organelor îndrituite cu ordinea publică, fac ca huliganii să se folosească de aceste fisuri care se întorc împotriva-ne. Uneori, stra-

da este atacată și nici aici nu avem a face cu excepții.

Un caz tipic care, vom vedea, ilustrează pregnant afirmațiile de mai sus: Cu cîteva luni în urmă, mai precis în luna decembrie, Rozalia U. (18 ani) a căzut victimă unor huligani într-un mod care ridică cîteva semne de întrebare și de alarmă. Împreună cu Stancu Gheorghe, Rozalia U. a fost amenințată în Restaurantul „Farc”. Bacău de către un grup de indivizi a căror scurată fișă biografică este de natură să explice, în parte, cele întîmplate: Patea Emanoil (20 ani) ieșit din școala de corecție, ultima îndeletnicire — furtul bicicletelor; Tabarcea Ion (19 ani) nici o ocupație, „bulevardier” sadea; Iosub Vasile (24 ani) șeful bandei, „candidat” la admitere în facultate; Bort Vasile — ca și Tabarcea, bulevardier, în plus recidivist — executase șase luni pentru huliganism.

Și acum, pe scurt, faptele: După ce Tabarcea Ion s-a adresat lui Stancu Gheorghe, care era împreună cu Rozalia, („Ga-gluje, femeia asta o dai la jertfă

astă seară, iar în caz că nu vei fi de acord fii atent la ce te așteaptă”) a urmat o adevărată urmărire, „grupul” traversînd orașul de la un capăt la altul în jurul orei 12 noaptea după care au comis violențe în casa „șefului” — Iosub Vasile, sub amenințare și teroare.

Ceea ce uimește și indignează nu este numai mirșăvia comisă de ticăloși ci și incredibila nepăsare și lășitate, neamstecul celor care ar fi putut opri huliganii

NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a V-a)

ÎN PAG. 3

TURIȘTI, SÎNTEȚI GATA DE DRUM?

Cartea — element al peisajului citadin

Axe electrice

După ce au fost puse sub tensiune axele de 20 kv, destinate electrificărilor rurale: Singer — Căpușul de cîmpie și Botezat — Toldai — Glodeni, în lungime totală de 38 km., în județul Mureș a început construcția altor două axe de 20 kv între Fintinele — Jacodu și Filoișul Mic — Logii — Milas. Noile rețele creează condiții pentru electrificarea a încă 20 de localități în această parte a județului.

(Agerpres)

SEMNAL

Oapsetele noastre la rubrica de semnal este de data aceasta prozatorul Al. Ioasiu cunoscut prin romanul Vestibul care a fost și debutul său. Cum calitățile de esență ale acestui autor sînt dominante am apelat la el pentru a afla câteva lucruri noi despre viața sa...

Desigur, despre „Interol” nu pot spune nimic, cel mult câteva cuvinte despre intențiile mele, care s-au schimbat și ele de câteva ori în timp ce scriam cartea, așa cum se întâmplă totdeauna cînd stai înlocuit pe două logici, una obișnuită și cealaltă afectivă, tot atât de greu de stăpînit ca orice sentiment. Am fost împins să scriu o carte despre neautenticitate, deși promisem cu intenții deosebite, sau neclare. Însă subiectul m-a obligat să mă ocup în special de asta, ca un fundal al faptelor pe care vroiam să le poartesc, ce pot fi rezumate cam așa: „doi oameni (un bărbat și o femeie) se reintîlesc după 15 ani și refac un drum vechi, din motive care nu le sînt foarte lumurite. De-a lungul călătoriei, încercînd să-și explice de ce au venit cînd orice logică ț-ar fi îndemnat să se evite, își aduc aminte de unele întâmplări din trecut care-i leagă sau îi despart. Bărbatul și prozatorul se ani în urmă un rău social femeii, din

dogmatism, din frică și dintr-un îndemn mai obacur, însă nu-i pare rău, deși un sentiment obacur de omniașie îi împinge la călătorie. Am încercat să dovedesc că dogmatismul e o formă de neautenticitate, de lipsă de percepție a realității și concretului, un defect nu numai moral și ideologic dar și existențial, de ființă și de cunoaștere. Rînd pe rînd, (într-o idee, de fapt acesta e câștigul meu de cunoaștere scriind cartea), am încercat să construiesc și alte personaje neautentice, toate dintr-o incapacitate de percepție a concretului. Personajul feminin, boțat Olga, îi opune totorașului ei de drum pe cineva, cunoscut în perioada cînd nu s-au văzut, care părea să aibă un simț al realului. Făcuse cîndva o greșală, propriu-zis nu din vina lui, și de atunci, îngrozit de pericolul fantaziei și de posibilitatea de eroare, construia obsedat de riguroasă ce îi o impune construcția. Însă toate lucrurile sînt amenințate să se transforme în simboluri, îndepărtîndu-te de real, pericol în care trăiește Olga.

Oricum am încercat să scriu ceva despre neautenticitate și rezultatele sale. Și dogmatismul, construcția de mituri, subiectivismul, cultura ca refugiu sînt sigur „neautentice” și primejdioase. Am încercat să transmit ceva din frica mea de eroare, cea mai amenințătoare, acasă făcută din bună credință.

ALEXANDRU IVASIU

Un moment din spectacolul „Năzdrăvăniile lui Păcală” — recenta premieră a Teatrului „Ion Creangă”

ARMONII SONORE

In această săptămînă COSTIN MIEREANU și IOSIF SAVA discută despre:

Programele muzicale ale Radioului

— Costin Miereanu: Centrîndu-ne de dată-dată coloquial asupra programelor muzicale ale Radioului ar trebui să ne oprim asupra a două „rare așii” pe care viața muzicală ni le oferă săptămîna aceasta: prima audție a Simfoniei a VI-a de Mahler în interpretarea dirijorului C. Bugeanu și Orchestrei Radioteleviziunii, și Missa de Bach dirijată de M. Cristescu în concertul Filarmonic.

— Iosif Sava: Dar înaintea unor detalii de avansonică cîteva considerații generale asupra programelor pe care le putem asculta la Radio.

— C. M.: Pentru început o teză care nu necesită multe argumentații: la mijlocul secolului XX Radiodifuziunea devine epitetul vieții muzicale.

Alături de actul spontan al interpretării pe care ni-l oferă viața de concert, muzica este în momentul actual majoritar prezentă prin mijloace tehnice de o mare răspîndire: radioul, televiziunea, cinematograful, discul, magnetofonul, studiourile electroacustice.

Fără îndoială că dezvoltarea continuă a acestor mijloace va avea ca efect modificarea profundă a relațiilor dintre opera de artă și consumatorul ei.

Nici o sală de concert nu poate rivaliza cu Radioul și Televiziunea. Să nu uităm: Radioul este la ora aceasta singura instituție care poate oferi marile repertorii în cele mai formidabile interpretări.

Radioul devine deci pe plan muzical principalul militant pentru o reală cultură de masă.

— I. S.: Să amintim din acest punct de vedere și o altă relație: creatorii încep să scrie piese speciale dedicate Radioului, iar pe de altă parte mijloacele electroacustice pătrund în sala de concert.

O LUME NEBUNĂ, NEBUNĂ, NEBUNĂ — rulează la Radio (orele 9,30; 13; 16,30; 20); Modern (orele 9,30; 13; 16,30; 20).

BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU — rulează la Republica (orele 9; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21,15); în completare Naica pleacă la București; Festival (orele 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 în completare Lauri, celor mai buni).

SFINTUL LA PÎNDĂ — rulează la Luceafărul (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21); București (orele 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,45; 19; 21).

ZECE NEGRİ MIITEI — rulează la Lumina (orele 8,45; 16,30 în continuare 18,45; 20,45); în completare Încercări.

AM ÎNTILNIT TIGANI FERICIȚI — rulează la Central (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21).

NAICA PLEACĂ LA BUCUREȘTI — ATENȚIUNE —

— C. M. Din păcate însă toate aceste atribuții ale Radioteleviziunii nu sînt întotdeauna luate în seamă la întocmirea programelor radiofonice.

— I. S.: Iată cîteva fapte e-locvente: Din cele 53 de ore de emisie zilnice, pînă la ora 16 (dată cu începerea programului III), emisiunile sînt dedicate genului unor oferindu-ne numai divertismente.

In tot cursul zilei de ieri (4 martie) de pildă programul I (totalizînd deci 24 de ore de emisie) oferă unui tînar dornic de muzică cîteva piese corale, un micorecital de operă, un concert simfonic popular (cu un program banal salonal) o suită de Sinding și Scherzo capriccioso de Dvorak.

— C. M.: Toată simpatia noastră iubitorilor de muzică u-șoară, operă, prelucrări folclorice (și odată va trebui să ne ocupăm de bagatelizarea, vulgarizarea comorilor folclorice românești prin aranjamente cu totul dubioase sub raport estetic, va trebui să vorbim despre nefolosirea mijloacelor de înregistrare autentice ale Institutului de Folclor) dar în orice țară a lumii principalul program de emisiuni radiofonice nu poate să nu țină seama de nevoile profund spirituale ale oamenilor.

— I. S.: Ni se va obiecta însă că există mai multă receptivitate față de valorile majore ale artei în programele II și III.

— C. M.: Dar și în întocmirea programului III au început să domine inadvertențele, părăsirea — se pare — a intențiilor inițiale.

Concepte inițial drept o tribună de propagare a muzicii contemporane universale și românești precum și a zecii de lucrări inedite din toate perioadele istoriei muzicii, programele transmise pe postul III au devenit în ultimul timp tribune pentru piese lipsite de tînt.

CIUPERCI, ORIZONT ȘTIINȚIFIC NR. 1/1968 CAMPIONATELE MONDIALE DE LUPTĂ — GUSTAV ȘI CIOARA — NERCUNSCĂTOARE — CÎNTECE ÎN LEMN —

CINEMATOGRAFE

Rulează la TIMPURI NOI (orele 9—21 în continuare).

PASĂREA PHOENIX — rulează la Union (orele 14,45; 17,30; 20,15); Joi și sîmbătă filme de animație ora 18.

ȘAPTE BĂIEȚI ȘI OȘTENGĂRIȚĂ — rulează la Doina (orele 9; 10 pentru copii — 11,30; 13,45; 16; 18,15; — 20,30); pentru adulți. În completare Piinea noastră.

CEI ȘAPTE SAMURAI — rulează la Excelsior (orele 9,30; 13; 16,30; 20); Victoria (orele 9,30; 13; 16,30; 20,30).

Dacă vreun incident geologic ar pulveriza peste noapte cei 150 de kilometri care despart Petroșani de Craiova și ar aduce alături cele două case de cultură ale sindicatelor din aceste orașe, contrastul dintre înfățișările lor ne-ar sări în ochi cu violență. Ar fi ceva de genul unui palat somptuos, gîndit în linii moderne, cu multă sticlă și cu mult metal — pus alături de un stabiliment cultural cu totul modest, pe care avîndu-l, sătenii din nu știu care comună de munte și-ar pune bani de-o parte ca să-și construiască un cîmîn cultural nou. Nu vrem să insist asupra acestei deosebiri.

Odată ce ajungi în interiorul celor două case de cultură, odată ce intri în „universul” planurilor lor de activitate, al manifestărilor cu public, al cercurilor, al formațiilor artistice, deci odată ce treci de impresia arhitecturală, violența contrastului se atenuează treptat. Inceputul cu inestetici, ajungi să observi că palatul petroșanean și căsuța craioveană adăpostesc cam aceleași idei, cam aceleași forme de activitate, cam aceleași inițiativă. De notat că multe dintre acțiunile interesante au fost sau vor fi organizate de concursul direct al respectivei comitete municipale U.T.C. În rest, foarte multe (așa ghicite) conferințe și tot așa de multe (tărăși ași ghicite) „simpozioane”. Conducerea celor două case de cultură sînt gata să dea toate încredințările că aceste manifestări, prin însăși structura lor mai aridă, sînt

STEREOTIPIA e insensibilă la ARHITECTURĂ

agrementate aproape de fi-care dată cu filme documentare legate de tema respectivă, în măsură deci să o îmbogățească și s-o facă mai vie. Dar la Petroșani, în seara vizitei mele, panoul de afișaj mai păstra încă o înștiințare veche de cîteva zile, în care se anunța că un simpozion despre dezvoltarea industrială a regiunilor fărîți va urma filmul... „Surcouf, Hgrul celor 7 mări”. Și tot cum în registrul de evidență al Casei de cultură apare un fals: se înscrisu o mie de participanți la un simpozion, cînd în realitate au fost o mie de spectatori la „Surcouf”.

O bună parte din activitatea celor două case de cultură este acoperită de repetițiile și spectacolele formațiilor de amatori. Nici în acest domeniu lucrurile nu sînt așa de diferite. Și la Craiova, și la Petro-

șani formațiile cele mai active sînt orchestrele de ghitară electrice (singura deosebită fiind că una se numește „Dacii”, iar cealaltă „Color”); și aici și dincolo există o formație de estradă, o brigadă, o echipă de teatru. La Petroșani, datorită condițiilor mai bune de lucru, s-au înființat și un cor, o mică orchestră simfonică, o formație de cameră, un taraf. Dar aceste formații, în răstimpul de aproape un an care s-a scurs de la înființarea lor, nu s-au arătat prea active; ba unele dintre ele nici n-au apărut încă în fața publicului. Cît privește echipele de teatru, cea de la Craiova pare a-și înțelege mai realist rosturile și posibilitățile. Ea a prezentat în ultima vreme două premiere — cu „Apostolii” și „Lămițe și Portocală”. Actorii amatori din Petroșani au avut ambiții mai mari: au

consumat luni de repetiții pentru o ipotetică premieră cu „Înșir-te, mărgărite”. Mi se pare a fi un caz tipic de ambiție culturală ne-realistă, nu neapărat pentru că o asemenea piesă ar depăși posibilitățile interpretative ale amatorilor (deși și aici mai e de discutat), dar cel puțin pentru că Teatrul „Valea Jiului” a prezentat foarte recent o altă premieră, „Făt-Frumos” de Horațiu Furtună, și în un public nu foarte numeros cum e cel al Petroșanilor două feeri într-o stagionă reprezintă totuși cam mult... Asta fără a mai avea în vedere cît de costisitoare este montarea unei asemenea piese.

În privința cercurilor care funcționează pe lîngă cele două case de cultură, ambale conducători vorbesc înainte de orice despre perspectivele cinematografice. În aceeași m-

CRONICA CINEMATOGRAFICĂ

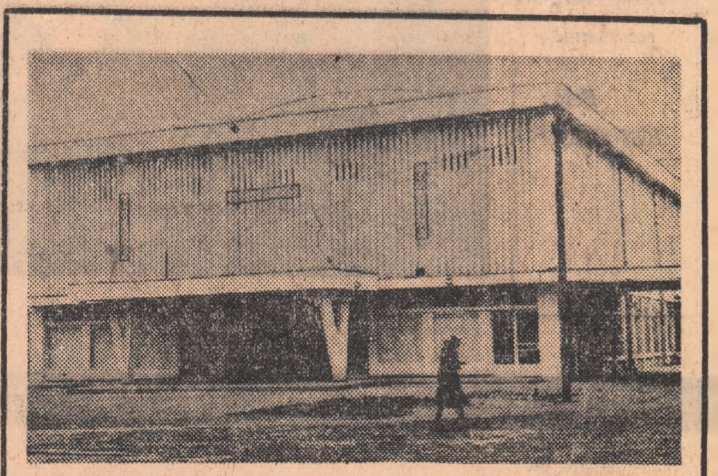
LAICIZAREA „SFINTULUI”

Personajul lui Leslie Charlis, Simon Templar, om de bine și de acțiune, pe care l-am cunoscut cu toții prin intermediul emisiunilor TV, nu e cazul să-l mai prezentăm. Interpretul lui, Roger Moore, a obținut cam se știe dar definitiv o neapărată popularitate. Adulst, hult, urzicatul în secret și biruit în gura mare, ori învers, eroul prin interpretul său, sau lăsat învers, ne-a monopolizat mult timp. În portie săptămînală de o jumătate de oră, atenția. Infalibilul personaj trecut de acum într-o mitologie de o domestică melancolie, lîngă un refren de romantism și alături de primă iubire și înțitul bal, plus alte cîteva cu dulosii strict obligatorii, are acum un nesecutat adversar: Jean Marais. Poate e „neloial” filmul acesta ce atentează la gloria nimbăată a lui Roger Moore, mai ales acum cînd susnumitul autor al Sfîntului intențea, după cum ne dumiresc presa franceză, un proces societății cinematografice care a investit pe abilitățile regizorului Christian Jaque să ecranizeze un episod, din cele fără de număr și fără de moarte, din viața „sans reproche” a lui Templar.

„Trădare”, lăta grava scuzatie, și, mai departe, „Sfîntul e un d'Artagnan — nu un bufon”. De fapt procesul, autentic ori nu, poartă titlul „Sfîntul la pîndă” și e doar începutul unui serial

(de data asta cinematografic) în care Jean Marais, după ce a exercitat în „Fantomas” și alți eroi de o glorie mai mult sau mai puțin efemeră, își asigură din nou dreptul la atenția noastră, la cel de al doilea opt — cum se spune acum, în sociologie — timpul liber. Această atenție pe care actiunea de proces a romanțierului, trecut, prezent, sau viitoare, o are în vedere mai ales dintr-un sigur calcul comercial. Singurul verdict posibil este acela care interesează deopotrivă și pe acuzat și pe împincinat: lumea să vină, să vadă, și implicit, să plătească și filmele cu Sfîntul.

Maitre Jaque, omul știe să facă săli pline — „Fanfan la Tulipe” și „Laleaua Neagră”, cele mai e-locvente și mai la îndemînă exemple — nu se desiminte nici de data asta. Și „Sfîntul la pîndă” e o peitucă amuzantă, presărată cu un umor galic tradițional, cu aproape toate poncifele unei scheme mereu proaspete: filmul politist Laicizat. Sfîntul nu-și pierde nimic din reputație, ba poate chiar racola astfel și spiritele subțiri gata să accepte orice convenție care este plasată sub zodia bîlnă și deconectării. Fanaticii admiratori ai zîmbetului sobru și cu dărmice împărțit de Roger Moore nu trebuie să intre în panică, nu există nici o „trădare”, ferocitatea justi-

PIȚEȘTI (De la corespondentul nostru).

În noul cartier „Craiova” din Pitești a fost dat în folosință în ziua de 3 martie un modern local de cinematograf, a cărui construcție este unică în felul său. Sala internă, un amfiteatru în terose, este dotată cu 500 de locuri, instalație stereofonică, cinematoscop, sistem de aerisire și încălzire corespunzătoare. În hol sînt dispuse o cabină telefonică, un oficiu pentru răcoritoare, vestiar, casă de bilete.

MOARTEA DUPĂ CORTINA — rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30); în completare Stăpîn pe sine.

DIMINETI DE IARNĂ — rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30); în completare Anatomia ospitalieră.

CORIUENȚA DOMNULUI PROFESOR — rulează la Pacea (orele 16; 18; 20).

ZOSIA — rulează la Crîngăși (orele 15,30; 18; 20,30); VALETUL DE PICĂ — rulează la Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

CAPCANĂ — rulează la Floarea (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45).

RAZBOI ȘI PACE serile I și II — rulează la Volga (orele 9,30; 14,45; 19,15).

Un film care place la toată lumea poate deveni subit suspect. Să nu exagerăm. „Sfîntul la pîndă” nu are decît o pretenție: să facă mai omeneș un personaj ce-și arbora cu emfază un împalabil nimb. Laicizarea a reușit.

SEBASTIAN COSTIN

Cît despre Casa de cultură din Craiova — este practic destul de greu să te prindă decât mult în actualele condiții.

SEBASTIAN COSTIN

Un film care place la toată lumea poate deveni subit suspect. Să nu exagerăm. „Sfîntul la pîndă” nu are decît o pretenție: să facă mai omeneș un personaj ce-și arbora cu emfază un împalabil nimb. Laicizarea a reușit.

TUDOR STĂNESCU

Covor altenesc (fragment)

TUDOR STĂNESCU

TEATRE

MARȚI 5 MARTIE 1968

Teatrul Național, sala Comedia REGINA DE NAVARA ora 19,30, Sala Studio O FEMEIE CU BANI ora 19,30; Teatrul de Comedie OPINIA PUBLICĂ ora 20; Teatrul Lucia Sturdza Bulandra Sala Schitu Măgureanu LIVADA CU VISINI ora 20, Sala Studio COMEDIE PE INTUNERIC ora 20; Teatrul Mic TANGO ora 20; Teatrul C. I. Nottara, Sala Magheru LOVITURA ora 19,30, Sala Studio VIZIUNI FLAMANDE ora 20; Teatrul Evreiesc de stat CINTRAREA CĂRȚILOR (pre-

Covor altenesc (fragment)

TUDOR STĂNESCU

TELEVIZIUNE

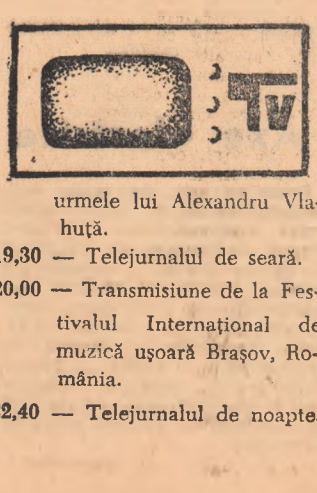
17,30 — Pentru cei mici: Ecranul cu păpuși: „Cine-mă dă puțin curaj”. Interpretă colectivul Teatrului de păpuși din Cluj.

18,00 — În direct... Potențial tehnic al întreprinderii. Transmisiune de la Uzina de mecanică fină „București”.

18,30 — Curs de limba franceză (lecția 6-a).

19,00 — Pentru tineretul școlar România pitorească '68. Pe

mieră) ora 20; Studioul IATC GOANA DUPĂ FLUTURI ora 20; Teatrul Ion Creangă NĂZDRĂVĂNIILE LUI PĂCALĂ ora 16; Teatrul Tăndărică în sala din Calea Victoriei ILEANA SINZIANA ora 17. Sala din str. Academiei GULIVER ÎN TABA PĂPUȘILOR ora 10.

22,40 — Telegiurnalul de noapte.

ITINERARIILE SPRE FRUMUSEȚILE PATRIEI

Șeful secției de turism a C.C. al U.T.C. despre

PREOCUPĂRILE ACTUALE ȘI DE PERSPECTIVĂ

Una dintre activitățile cele mai îndrăgite de tineri este turismul. Explicația rezidă în multitudinea valențelor pe care drumetia, excursia le satisface în egală măsură cerințe de ordin educativ și spiritual, să îmbogățească orizontul de cultură, de cunoștințe al tinarului și, pe de altă parte, să împlinească setea de aventură în necunoscut, pasiunea pentru cașerul de reverie și contemplație în marele amfiteatru al naturii patriei, dăruit cu frumuseți neasemulate.

Răspundând interesului crescând și pasiunii pe care o manifestă tinerii pentru activitatea turistică, dorinței lor firești de a cunoaște unitățile respective precum și legătura cu organismele specializate în acest domeniu. Fiecare cerc de turism va avea ecusonul și insigna sa proprie în funcție de tradițiile și specificul turistic al zonei respective, iar președintele acestor cercuri vor fi dintre membrii comitetelor organizațiilor U.T.C.

La comitetele județene și municipale (orașenești) ale U.T.C. vor funcționa comisiile pentru turism care vor sprijini activitățile cercurilor de turism, vor iniția acțiuni proprii, se vor preocupa de amenajarea unor puncte turistice și tabere destinate tineretului.

În perioada imediat următoare, comitetele U.T.C., cercurile și comisiile de turism vor trebui să procedeze la o largă consultare a tinerilor și pe această bază să treacă la organizarea directă a tuturor activităților turistice.

— Ce acțiuni mai mari, se preconizează pentru perioada imediat următoare? — Unul din principalele obiective asupra cărora ne concentrăm atenția îl constituie organiza-

nizarea activității turistice din perioada vacanțelor elevilor și studenților. Pentru elevi și studenți vom organiza excursii în circuit, montane, pe Dunăre și în Delta Dunării, excursii tematice sau pe itinerarii propuse de beneficiarii înșiși, brigăzi complexe de studiu și documentare pentru studenți, drumetii de 1-2 zile la sfârșit de săptămână. Numărul studenților cuprinși în aceste acțiuni va fi de aproape 50.000; nu mai vorbim de cel al elevilor, bineînțeles, mult mai mare. În măsura în care există posibilități vom organiza excursii similare și chiar tabere de odihnă și pentru alte categorii de tineri, cum ar fi cei salariați și de la școlile de cazare într-un grad de confort mai puțin pretentios, iar pe de altă parte prin acordarea unor facilități la transporturi de către ministerele deținătoare de asemenea mijloace, folosirea autobuzelor, microbuzelor, și a altor mijloace ale unităților economice, instituțiilor, tinerii urmând să suporte doar costul combustibilului și remunerația ce se cuvine conducătorilor auto. Înselării se vor crea și prin dezvoltarea unei baze materiale proprii constând

din puncte turistice, tabere, cabane, mijloace de transport, corturi etc.

— Totodată stătem în curs de perfectare a unor excursii peste hotare organizate pe bază de reciprocitate, cu organizații de turism pentru tineret din mai multe țări europene.

— E firesc să pricim turismul pentru tineret și prin prisma costului: de ce înlesniri vor beneficia tinerii? — Este evident că vom face tot ce e posibil ca să oferim tinerilor excursii la prețuri accesibile în funcție de posibilitățile și veniturile lor raportate la diferitele categorii. Acest lucru se poate realiza, pe de o parte, prin creșterea și asigurarea unor condiții de cazare într-un grad de confort mai puțin pretentios, iar pe de altă parte prin acordarea unor facilități la transporturi de către ministerele deținătoare de asemenea mijloace, folosirea autobuzelor, microbuzelor, și a altor mijloace ale unităților economice, instituțiilor, tinerii urmând să suporte doar costul combustibilului și remunerația ce se cuvine conducătorilor auto. Înselării se vor crea și prin dezvoltarea unei baze materiale proprii constând

din puncte turistice, tabere, cabane, mijloace de transport, corturi etc.

central vor fi luate măsuri pentru construirea unor baze turistice la mare și la munte, și pentru sporirea continuă a numărului și capacității mijloacelor de transport.

— Care-s formele de turism pe care urmărez să le promoveze organele și organizațiile U.T.C.? — Principala formă — turismul de masă la sfârșit de săptămână, excursiile organizate de organizațiile U.T.C., de comisiile de turism municipale în zonele pitorești de pe teritoriile județelor, la locurile și monumentele istorice, popasuri la obiectivele industriale de pe itinerariile respective. Pot fi organizate, apoi, excursii care să cuprindă 2-3 județe. Pe plan central vom organiza excursii în circuit pe diverse trasee montane, pe Dunăre și în Delta, excursii tematice care oferă posibilitatea de a cunoaște pagini din istoria țării și a luptei poporului, tradițiile culturale, creațiile folclorice, cetățile dacice etc. De asemenea, va căpăta o mare dezvoltare ecoturismul, mai ales pentru elevi, concursurile de orientare turistică, taberele de odihnă etc. Toate aceste forme se vor distinge printr-o notă de vioașie și destindere, prin largi orizonturi de cunoaștere, prin înțelegere.

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

— Prin muncă voluntară. Pe plan

TURISTI,

Călătorului îi stă bine cu... hanoracul

Unul dintre elementele condiționale ale evoluției fiecărui tinar spre turism este echipamentul de circumstanță. La munte, la mare, sau pe alte trasee înobilate de frumuseți naturale, însemnate de istorie, sau de monumente artistice este necesar îmbrăcăminte încălzitoare și, în general, o recuzită special adaptată. Nu e cu puțință să străbăți un traseu prelung, întortochiat, cu înnoptări numeroase la cabane sau în corturi, indiferent de opțiunea pentru un mijloc de transport sau altul, fără să dispui de un mic arsenal de vestimentație și obiecte auxiliare. Iată-ne, astfel, ajuși în fața unor întrebări:

• Ce oferă magazinele de specialitate în materie de îmbrăcăminte, încălzitoare și articole necesare activității turistice?

• Ce preocupări manifestă diferitele ramuri ale industriei noastre ușoare pentru fabricarea sortimentelor solicitate?

Pe direcțiile propuse se poate aprecia că amatorii de turism li se oferă o gamă de articole în continuă ameliorare. În 1968 ei vor sesiza și mai pregnant această tendință, prin înmulțirea, diversificarea și sporul calitativ și cantitativ al recuzitei turistice. Mai multe corturi (cu 60 la sută), saltele pneumatice (cu 80 la sută) mobilier — camping (mese, scaune, șeslonguri și paturi pliante) într-o gamă extinsă și proporțională cu dimensiunea cererilor, tipuri de aragaz, spirerice și lămpi de iluminat special, truse de vase și tacături inoxidabile, ușoare și pliabile, la o enumerare cu certe implicații pentru convertirea la turism. Începând de anul acesta, magazinele vor oferi circa 20-25 modele de corturi pentru două sau patru persoane (simple sau izotermice). Noile tipuri se vor distinge printr-o linie mai atrăgătoare și vor avea podeaua confecționată din pinză cauciucată, iar sforile de ancorare din fire de relon.

Importată parțial, în prezent, această gamă de articole va fi realizată integral, în curând, de către industria noastră. În schimb nu se fabrică sacii de dormit. Cinea va propus un prototip satisfăcător, și chiar turismul fabrică dintr-o substanță plastică (un poliuretanic) dar oferta însoțită de către M.I.U. a fost

blocată de către Ministerul Industriei Chimice, prin nerealizarea materiei prime.

O neînțeleasă inerț se constată în privința confecționării rucsacurilor. Pentru copii există de 10 ani același (și singurul) model. Pentru tineri și adulți aceeași îmbrăcăminte. Toate solicitările organelor comerciale adresate industriei în vederea realizării unei game de rucsacuri, cu modele și dimensiuni concordante grupelor de vârstă, n-au avut ecou. Magazinele oferă amatorilor de turism încă puține motive de satisfacție. Pentru anul acesta sînt anticipate, în premieră, o serie de articole de îmbrăcăminte din maltope, dolan, relon, blană artificială și fire de bambac. Sperăm că bunul gust nu va absentea în momentul creării tesăturilor (desene, cromatice) precum și în etapa de realizare a modelelor. În schimb, pentru bărbați realizările și prevederile sînt încă minime.

Lipsește din magazine încălziminte ușoară, supli și rezistentă pentru drumetie, pentru munte. Au fost aduse modele din străinătate dar elaborarea procesului tehnologic, confecționarea matrițelor și calapodurilor, fabricarea și montajul, critica noastră n-ar putea fi unul dintre ele.

Fină acum majoritatea articolelor pentru turism sînt produse de către industria locală neînvestită firește cu utilaje de înaltă tehnicitate și cadre de înaltă calificare. De aici decurge lentă diversificarea a producției, calitatea și estetica precară a unor produse etc. Oamenii de specialitate opinează pentru preluarea acestui sector de către unitățile industriei republicane, capabile să depășească toate deficiențele care mai persistă. Acesta n-ar fi singurul avantaj. Dacă M.I.U. are înființat în cadrul unor întreprinderi secții specializate în producerea articolelor pentru turism, producția internă ar acoperi cererile în creștere condiții pentru vânzarea în rate a unor articole de turism-camping cu valoare mare: corturi, mobilier, etc.

Fină în prezent există prea puține magazine specializate și din vitrina sau din interioarele lor te privește ineria și gustul precar.

R. BALABAN

UNDE MERGEM? UNDE NE OPRIM?

S-ar părea că stabilirea itinerariului unei excursii este una din problemele cele mai simple. Practica ne arată totuși că deseori excursiile nu reușesc să se încheie cu un succes deplin tocmai datorită superficialității cu care este privită această latură a tehnicii turistice.

De altfel, de multe ori se crede că alegerea unui traseu cât mai lung și a unui capăt de etapă este tot ce trebuie făcut în această direcție. De aici se ajunge la parcurgerea unor distanțe uriașe, participanții petrecind majoritatea timpului trîntiți pe scaune și pricind din goana autocarului obiective turistice care ar merita popasuri mai îndelungi. Excursia se transformă într-o oboseală întrecere cu timpul, într-o acumulare de imagini fugare, greu de orînduit în amintiri. Altfel, timpul este suficient, dar utilizarea lui este departe de a fi cea mai potrivită și excursia se transformă — la prima oprire — într-un „ceai dansant” prelungit pînă în zori, fapt care face ca a doua zi somn să înlocuiască programul inițial.

Indiscutabil că o excursie trebuie să păstreze tot timpul caracterul ei recreativ; că trebuie să se desfășoare într-o atmosferă de veselie și să lase participanților momente de destindere. Totodată, nu trebuie însă neglijat aspectul ei instructiv-educativ, nu trebuie sărăcit conținutul ei. Pornim la drum ca să ne destindem după o perioadă de muncă intensă. Dar pornim la drum și să ne bucurăm de frumusețile naturii și să cunoaștem locuri noi, monumente despre valoarea și frumusețea cărora am auzit, comorile de artă ale muzeelor și minidreptea realizărilor contemporane care transformă de la o zi la cealaltă așezările de pe întinșul țării.

Dacă este așa — și așa trebuie să fie — să acordăm încă înainte de plecare toată atenția itinerariului excursiei proiectate. Să-l studiem cu grijă și să-i asigurăm un conținut care să ne aducă bucuria reușitei depline. Sarcina alegerii obiectivelor unei excursii, a stabilirii itinerariului revine desigur organizațiilor și în cazul tinerilor — organizațiilor U.T.C. — care trebuie să fiină seama de câteva principii cu caracter general.

În primul rînd se va avea grijă ca lungimea traseului ales să

fie direct proporțional cu durata în timp a excursiei. Regula este să nu se depășească distanța care poate fi parcursă într-o treime din timpul disponibil, pentru a nu transforma excursia într-o goană neîntreruptă. Astfel, pentru o excursie de sfîrșit de săptămînă, deci de o zi și jumătate, nu trebuie să se aleagă un traseu mai lung de 250-300 km (dus și întors), ceea ce înseamnă 6-8 ore de mers cu un autocar. În plus, este recomandabil ca traseul să formeze un circuit pentru ca și drumul de întoarcere să constituie o atracție.

În al doilea rînd, se vor selecționa și stabili obiectivele de vizitat, rezervîndu-se pentru fiecare un timp suficient. Numărul lor este, de asemenea, legat de timpul total al excursiei, din care vizitarea lor trebuie să folosească a doua treime. Regula? Nu cit mai multe obiective, ci doar atitea cite pot fi vizitate pe îndelețe în cadrul timpului care li se poate afecta.

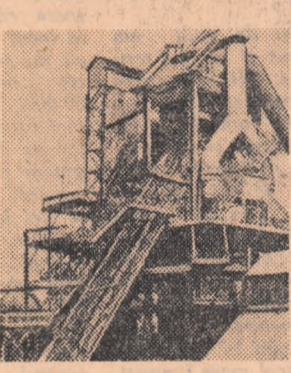
A mai rămas o treime din timpul excursiei. O bună parte din ea va reveni meselor. Timpul care mai rămîne va fi folosit pentru popasuri în locurile deosebit de pitorești înfrînute de-a lungul traseului, pentru jocuri distractive și, în general, pentru activitatea recreativă, care nici ea nu trebuie uitată.

Desigur, schema aceasta după care recomandăm să se alcătuiască un itinerar nu este total rigidă. Este o schemă de principiu care de la caz la caz poate suferi schimbări, mai ales în funcție de anumite condiții obiective. Cu cit însă itinerariul-program al unei excursii va fi mai apropiat de această schemă, cu atît șansele ei de reușită sînt mai mari. Ea nu se aplică doar excursiilor cu autocarele — pe care le-am luat drept exemplu — ci și celor care se organizează cu trenul, pe biciclete sau cu alte mijloace de transport. În cazul unor excursii la munte, durata drumului de acces nu trebuie să depășească prima treime din timp, iar a doua treime — cea a obiectivelor turistice va reveni drumetiei cu popasurile respective în locurile cele mai frumoase și interesante.

Principiul acestor „treimi” este un principiu universal calabil în întocmirea unor reușite itinerare turistice.

GH. EPURAN

SÎNTEȚI GATA DE DRUM?

Sosirea primăverii cheamă la drumetie. Agențiile de turism județene se pregătesc pentru acest sezon turistic punînd la dispoziția amatorilor de excursii noi și variate itinerarii turistice, din care spicăm citeva:

• Agenția de turism a municipiului București, începînd cu luna martie, organizează excursii cu autocarele și cu trenul pe traseul București — Ploiești — Văleni de Munte — Zamfira — Sîlnic Prahova, itinerar ce permite vizitarea unor locuri legate de viața și activitatea unor personalități marcante ale culturii românești: Nicolae Grigorescu, I. L. Caragiale și Nicolae Iorga.

• Alt itinerar: București — Ploiești — Cimpina — Doftana — Tirgoviște — Gălești este legat de mișcarea revoluționară a poporului nostru cit și de viața scriitorului și filozofului Bogdan Petriceicu Hașdeu și a pictorului Nicolae Grigorescu.

• Itinerariul traseelor istorice: București — Brașov — Bran Rîșnov — București — Brașov — Feldoara — Shighloara — Axente Sever — Simnic — Sibiu — Cozia — Vilcea — Ploiești — București. O excursie de două zile cu cazare în „orașul muzeu” — Shighloara.

REȚINEȚI LOCURI DIN TIMP!

• București — Pitești — Rimnicul Vilcea — Horezu — Tg. Jiu — Tismăna — Fîlăș — Craiova — Slatina, itinerar istoric și pelerinaj la operele lui Brâncuși.

• Excursii cu trenul, la sfîrșit de săptămînă, de o zi și jumătate, pe Valea Prahovei, în masivul Bucegi, Postăvarul, Piața Mare, Girbova și Ciucas. (Pentru tineret același traseu se poate realiza într-o singură zi).

• Excursii combinate cu autocarul și vaporul pe traseul București — Brăila — Galați.

• Pentru școlarii O.N.T. București organizează excursii de studiu și documentare științifică, de artă, de istorie și geografie, la case memoriale, pe itinerarii prestabilite.

• Excursii tematice în București: „Fle de istorie veche”, „Monumente de artă”, „Insurecția națională”, „Momente din istoria luptei pentru libertate, independență și socialism în Capitala patriei”.

• În mod special, în perioada vacanței de primăvară, 23 martie-6 aprilie, O.N.T. organizează pentru elevi excursii cu tarife reduse la cabanele din Bucegi, Girbova; excursii tematice: prin vechile capitale: Tirgoviște, Curtea de Argeș, Cîmpulung Muscel; la casele memoriale N. Iorga, Bogdan Petriceicu Hașdeu și N. Grigorescu, tabere la Sîlnic, Bușteni, Predeal, Sîlnic Moldova, Tușnad, Borsec.

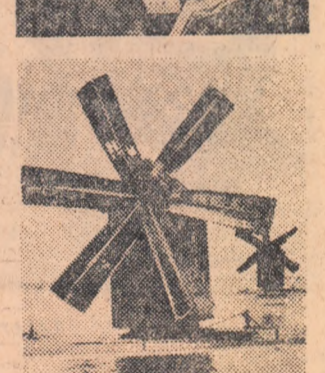
Pentru drumetii din județele țării Agenția de Turism județeană Argeș organizează excursii intitulate „Circuite transilvănice” pe ruta: Sibiu — Deva — Alba Iulia — Cluj — Tg. Mures; excursii în circuit pe Valea Oltului, Valea Prahovei, excursii la Turnu Severin, Băile Herculane și în nordul Olteniei.

• Excursii în sudul Transilvaniei pe traseul Brașov — Rupea — Făgăraș — Sibiu — Brașov.

• Agenția Județeană de turism Bihor organizează turul Republicii Socialiste România, de 15 zile, și excursii în zona turistică Piatra Neamț și la Porțile de Fier.

• Agenția Județeană de turism Maramureș organizează excursii în nordul Moldovei și la București.

• În cursul lunii aprilie se vor organiza excursii pe Dunăre cu motonava „Oltenia” pe itinerariul Giurgiu — Sulina — Giurgiu — Ada-Kalch. Inscriserile se fac la toate agențiile și filialele O.N.T. din țară.

IN CURIND O CARTE PE CARE O AȘTEPTAȚI

Pentru a veni în sprijinul tinerilor, a organizațiilor turistice pentru tineret — organizațiilor U.T.C. — Comitetul Central al U.T.C. a editat „DICTIONARUL TURISTIC PENTRU TINERET”, lucrare ce se află sub tipar, iar peste puțin timp va fi dată spre difuzare. Bogat ilustrat, alcătuit într-un mod original, acest volum va dezlega o serie de probleme privind organizarea turismului, furnizînd tinerilor amatori de drumetie, organizatorilor, cercuitorilor și comisiilor de turism, o sumă de cunoștințe utile, practice, ajutîndu-i totodată în elucidarea unor probleme de tehnica organizării excursiilor. Parcurînd cele peste o sută de pagini, cititorul va înțelege mai deplin rolul turismului în creșterea unui tineret sănătos, robust, optimist, precum și a contribuției sale, a funcției sale educative în viața tinerilor generații.

„Dicționar turistic pentru tineret” este un manual indispensabil pentru toți aceia cărora le place să escaladeze munții, să

poposească la cabane, să simtă răcoarea vîroazelor și a pădurilor, să contempleze răsăritul soarelui la muntele mării, să asculte zborul droșilor din Bătonul ragan sau să privească lunaecare pelicanilor pe canalurile coplesite de vegetația luxuriantă a Deltei, pentru amatori de relieve ale trecutului istoric sau pentru cei dispuși să zăbovească în preajma minăstrilor bucovinene ori în zonele cu tezeze folclorice.

Dicționarul turistic răspunde atitor întrebări pe care și le pun organizații și chiar tinerii înșiși: cum se pregătește o drumetie, cum se fixează un itinerariu, cum se valorifică o excursie, orientarea pe un teren necunoscut, cite forme de excursii sînt, care este cel mai bun program al unei zile de drumetie, cum se poate preveni dea starea vîreim, cum să ne îmbrăcăm și cu ce să ne hrănim în excursie, cum se construiește un cort sau se amenajează o tabără, notăm largi despre turismul națic, concursurile de orientare turistică, acțiunile de prim ajutor etc.

Dar, în același timp, volumul cuprinde și zece itinerarii inedite dintre cele mai atrăgătoare, care ne poartă pe urmele armatelor lui Traian în Dacia, ale lui Ștefan cel Mare și Tudor Vladimirescu, reditează peregrinările lui Mihail Eminescu, ne poartă prin lumea unor bogate zone folclorice și monumente etnografice cum ar fi Bucovina, Argeșul, Maramureșul, Rîșnariul, pe drumurile anșul, Rîșnariul, pe drumurile anșul, Rîșnariul, pe drumurile anșul, Danubiului, prin orașele medievale ale Transilvaniei.

Dicționarul turistic pentru tineret este o carte ce se recomandă singură

PAGINA ORGANIZATA DE VASILE CABULEA

CE E PE HÎRTIE, NU-I ÎN MAGAZINE

Am citit deunăzi o reclamă care propăvăduia virtuțile turismului de iarnă recomandîndu-l (înduabil) tuturor vîrstelor ca pe un excelent reconfortant fizic și psihic pentru a cărui practicare — grație reclamei — se fac 1.001 de înlesniri. Astfel, toti cei interesați sînt invitați să viziteze magazinele cu material sportiv de închiriat și să-și aleagă din multimea expozitelor materiale elegante armonizante cu feerul decor montan.

Am reținut una din adrese și am făcut o vizită într-un astfel de magazin (cel din strada Gării de Nord) într-o zi de vînt, cea de la sfîrșitul săptămînii — simbetică. Mulți solicitanți și deosebită sollicitudină din partea celor care deserveau (măcar asta dacă altceva nu găsești) l. M-am instalat la rînd și am notat citeva pînsuri primite de consumatorii dinaintea mea.

— Hanorace? Ați venit tîrziu! Cereri mult! Luați însă o bluză de vînt (n.a. din acele care se poartă începînd din mai).

domnule! Trebuia să vă grăbiți!

— Eh! Schiurile sînt sus pe pîrții!

Cer și eu un pantalon de schi și, sint invitată cu a-mabilitate la raft. Raftul are însă doar trei perechi iar dintre acestea nici una nu-i de îmbrăcat!

— Asist la citeva probe ale celor care închiriază. Pe nici unul nu-l văd mulțumit

Toți întreabă de șireturi, toți caută nasturi, cineva îmbrăcat (în magazin) din cap pînă în picioare arată ca de bilci.

— Măsura îmi vine, dar mi-e frică c-o să mă lase talpa se îngroșara un consumator privindu-și achiziția.

— Luați-l, mai rezistă, îl lîmbie tovarășa de la deservirea generală. Să știți, nu-i mai găsiți; îl dau la altul — și apoi cître mine, ca înțere femei! Ce dracu să-i facem, trebuie să îndeplinim și noi planul. Acoperim cu bocancii lipsa celorlalte materiale cit și a celor care nu pleacă din magazin. Nu vezi mata l Ghețele de patinaș? stau pentru că ne concurează secțiile de împrumut de la patinoare, corturile stau,

paturile pliante stau, umbrelele stau! — Cam puțin, material pentru sezonul alb se află în magazia dv., apreciez eu în discuția cu responsabilul magazinului, tovarășul Constantin Bălanou. — Noi ne aprovizionăm singuri fiind astfel la discreția magazinelor de desfacere începe interpeleatul seria motivărilor. Procurăm și noi ce se află pe piață. — Multe din materialele pe care le oferim sînt foarte uzate, unele total necorespunzătoare. — Le scoatem la casat numai pe măsură ce le putem înlocui; cînd nu găsim însă „cu ce” le mai plășăm. Ori cum, solicitantul e mai bucurios să găsească ceva, chiar mai slabut, decit nimic. — Am făcut o glumă... absurdă amintindu-le tovarășilor de reclama care grăia: „Pentru fermecătorul decor alb, un elegant echipament pe care-l puteți găsi la centrele de închirieri”. Cînd am adăugat: „Pentru toate virtetele”, „în suită policromă”, și „în cantități nelimitate” mi s-a zîmbit dubios, făcîndu-mă să înțeleg că trebuie s-o las baltă. Dar ce te faci cu „încăpînății” cărora le place turismul?

N. MUȘCELEANU

COPIIUL — ființă încă necunoscută multilateral

Conf. univ. ELENA MAFTEI
Universitatea București

Probleme la care am dorit să ne referim — școlară la vârsta de 6 ani — anunțată în studiu privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală surprinde un alt aspect nou — fiindcă, de la Komenskî și pînă astăzi ne-am familiarizat cu numeroasele reflecții anticipative și preventive, cît mai ales prin caracterul categoric al soluției preconizate.

Or, în complexul factorilor favorizanți, pe care ar trebui să sprijinim măsurile privind îmbunătățirea învățămîntului din țara noastră, școlăria la limita vârstei de 6 ani îmi pare mai puțin pronunțată ca eficacitate și oportunitate. Această rezolvare este generată de cea mai densă și mai caldă experiență a vieții, care — se știe — organizează și verifică multilateral cele mai năstrușnice experimente. Ea ne dovedește, oare drept, că există și copii cu dezvoltare fizică și mai ales psihică precoce, ce se pot adapta fizică la cerințele muncii școlare de la 6 sau poate chiar de la 5 ani. De bună seamă, chiar dacă și pentru cazurile respective nu putem anticipa riguros caracteristicile evoluției lor ulterioare, dacă există solicitări din partea părinților, ei ar putea fi școlariziți. Rămîne însă deschisă problema particularităților individuale, a posibilităților inegale de adaptare la cerințele și specificul noului tip de activitate.

Nu putem trece cu vederea faptul că, chiar în condițiile de școlărie la 7 ani, dificultățile muncii instructiv-educative la clasa I sînt, ca o caracteristică de ansamblu, îngrijorătoare de mari. Majoritatea copiilor, unii chiar dintre cei care au frecventat în prealabil grădinița, vin la școală insuficient de pregătiți. Școala, evident, impli-

că disciplină, capacitate de efort, subordonarea altor indelecții în învățării, spirit colectiv, respect față de personalitatea pedagogică și față de cerințele școlii, însușirea unor metode și procedee adecvate de studiu și gândire.

Pe de altă parte, este cunoscut și recunoscut însuși faptul că nivelul exigențelor școlare a crescut, că dificultatea îndatoririlor, a solicitărilor s-a accentuat proporțional cu sporirea volumului de cunoștințe, priceperi și deprinderi programate pentru fiecare an școlar.

Cum putem realiza eficient aceste obiective, fără o programare atentă și rațională a forțelor și capacităților umane implicate de activitățile respective? Putem preciza oare fără prejudiciu ritmul formării lor, înțelegînd că la 7 la 6 ani limita de școlărie, adică de satisfacere optimă și în formala a cerințelor semnificate?

Desigur, gîta chiar și Democrit, că resursele și forțele umane nu sînt automat, de la sine, print-o automație spontană, neorganizată, nelămurită. Cu atît mai mult viața și activitatea infantilă angajează o atență răspunderi și conștientizare activă pe direcția respectivă din partea familiei, a instituțiilor de specialitate.

Excesul de organizare exterioră a vieții umane, subestimîndu-se caracteristicile și tendințele interne ale însuși, ritmurile precipitate ale activității, dificultățile de adaptare, conflictele de echilibrare constituie însă — și aceasta se cunoaște — cauzele principale ale formelor moderne de astenie și psihaste-

nie cu răză tot mai extinsă la toate vîrstele, inclusiv copilăria timpurie.

Măsura preconizată — școlăria la 6 ani — este după o opinie mai grefată pe un fond uman încă nesatisfăcător investigat. Nici climatul nostru cosmografic și social cu particularitățile lui nu este întim identificat. Însăși creșterea — ca pondere și înălțime a copilului nostru, în funcție de climă, relief, mediu social-concret — este aproximativ estimată în manualele noastre de pedagogie și psihologie, și aceasta nu pe bază de cercetări autohtone, ci prin apelul la informații și bareme cifrice de import. Caracteristicile esențiale ale experimentelor efectuate, în vederea școlării copiilor la 6 ani nu sînt încă limpezite, iar din experimentarea de scurtă durată și doar la cîteva școli a măsurii respective nu se pot oricum desprinde concluzii definitive, care să permită, fără rezervă principială, generalizarea ei.

De asemenea, experiența altor țări, cu alte condiții și tradiții, nu poate fi pe deplin edificatoare, întrucît primul an de învățămînt nu implică peste tot cerințe și solicitări de nivel echivalent. În plus, se desprinde din unele statistici că numărul cel mai mare de repetenți — chiar în diferite clase — este întreprins mai ales de contingențele școlărite la 6 ani.

Și, în definitiv, dacă există certitudinea că am putea școlăria copilul la 6 ani, cu atît mai certe sînt posibilitățile lui la 7 ani, iar practic interesează tocmai realizarea maximă a potențialului uman pe diferite trepte evolutive. Oricît de stringent ar fi imperativul extinderii duratei de școlărire pe planul umanității, există mult mai eficiente modalități compensatorii decît atentatul la drepturile legitime și fizice ale copilăriei, exagerarea atribuțiilor ei print-o optică — după opinia mea — de circumstanță.

În definitiv, cum nu interesează atît cantitatea cît mai ales calitatea efortului, tot astfel durată școlării în afara conțin-

tului ei concret și a eficienței acestuia nu poate fi de sine un element de progres. Extinderea duratei de școlărire va rămîne o investiție temporală, materială și spirituală fără finalitate, dacă ea nu va fi temeinic sprijinită de un ansamblu convergent de măsuri: pregătirea multilaterală a copilului în vederea intrării în școală prin activizarea și îndrumarea atribuțiilor ce revin familiei și instituțiilor preșcolare; îmbunătățirea conținutului și condițiilor materiale și culturale ale întregii noastre societăți; întărirea rolului școlii și a autorității pedagogice în formarea tinerii generatii; ridicarea pe o nouă treaptă calitativă a procesului de învățămînt prin elaborarea unor planuri, programe, manuale și metodici școlare după criterii științifice autentice, prin utilizarea pe scară largă a modalităților moderne de predare, prin selecționarea cuștiințelor de bază pentru cultura generală de nivel contemporan, prin detectarea și exersarea în timp util a aptitudinilor — prin stimularea gândirii creatoare și a spiritului de independență, prin legarea tot mai strînsă a școlii de viață ș.a.

Pe bună dreptate s-a criticat și am criticat și noi încadrarea timpurie a omului în cîmpul muncii. Este cazul să fie menținută aceeași poziție critică, extinzînd-o însă și asupra solicitărilor premature a copilului în munca de învățare, care, cu toate caracteristicile ei specifice, implică, de asemenea, o mare încredere a forțelor fizice și psihice, dificultăți și niveluri de complexitate ce se cer învinse și atinse. Diminuarea cerințelor școlare, coborîrea pragului de exigență ar fi oricum o măsură care nu izvoară din tradițiile perene ale școlii noastre, care a cultivat seriozitatea și responsabilitatea morală ca expresie a respectului și a dragostei față de om.

Nota redacției: Publicînd punctul de vedere al tovarășei conf. univ. Elena Maftei invităm în continuare cadre didactice, specialiști, părinți să-și exprime opiniile în legătură cu acesta.

Vittoarele proiecte ingineresti prind viață pe planșetele studenților

Foto: EMIL COJOCARU

La trei sferturi de veac...

Duminică dimineața a avut loc sărbătorirea a 75 de ani de la înființarea Liceului „George Șincai” din Capitală și a 214 ani de la nașterea marelui cărturar și patriot ardelean, al cărui nume îl poartă.

După o scurtă, dar emoționantă festivitate jubiliară a urmat un nu mai puțin emoționant program artistic, o serbare a elevilor școlii, reluîndu-se astfel o veche și scumpă tradiție a acestui fost „liceu al săracilor”.

Cu prilejul acestei sărbători a apărut și revista elevilor liceului, intitulată, tot simbolic, „HIRONICA”; pîndînd și data de 1 martie pe copertă, ea e un „mărțișor” prețios dăruit vieții școlare tot mai prosperă din țara noastră. Visul de aur al atîtor cărturari de felul lui Gh. Șincai.

FANUȘ BAILEȘTEANU

„BINEVOITORUL”

Intențiile „binevoitorului” sînt dintre cele mai „umane” posibile. Te vede trecînd strada, pe verde, la Română (în timp ce din partea stîngă mașinile trec peste „semință”, că și ele vin tot pe „verde”. Și el, adică „binevoitorul” te oprește, te trage chiar de mîncă ca să nu te lovească un Fiat, un troleibuz. S-a înființat pentru că s-a simțit un copil distrat, iar el a avut cu tine cele mai bune gânduri dar... dacă te-a pîscut... troleibuzul. „Dar de obicei, „binevoitorul” nu-și arată fața, nu-și spune de la obraz ce are de spus, ci și-o zice pe ous, ci și-o zice pe multe ori prin scrisori pe care le scrie nevăzute cu mult simț de răspundere: „Un binevoitor”.

Așa am primit mai dădundu-i o scrisoare în care se spunea: „Matilda S. din str. nr. 10, raionul, pentru a ajunge studentă la facultate o procură fală din cîmpul muncii, iar ea nu a mișcat un pai în ciapa ei”. Și omul sau oama semna: „Un binevoitor”.

Am constatat mai strînz că Matilda muncea de nouă ani fără întrerupere. Ce-o fi oru „binevoitorul”?

Nu de mult am primit și eu o scrisoare. Mi se arădea serioasă atenția că un mare umorist din prozina și-a produs ca într-un articol să mă desființeze. „Nu vă ureau decît binele” — spunea „binevoitorul” — și o făc din dorința de a-și lua dămneața înainte”. Eu nu auzisem în ciapa mea de acel mare umorist,

(Urmare din pag. 1)

Cea de a doua fază, continuă ing. Voinea, a avut loc între cooperative și la ea au participat cei clasificați pe locurile I și II. De data aceasta pentru cele 4 sortimente de îmbrăcăminte și 2 de încălțăminte, s-au asigurat materiale speciale. În cadrul clubului L.S.B. la sfîrșitul probei teoretice, comisia a conferit titlul de „Cel mai bun” unui număr de 4 tineri, de la fiecare categorie.

Termenul „Cel mai bun” mi se pare insuficient pentru a caracteriza simțul artistic, mîiestria execuției. Dar folosindu-l mai departe trebuie să spunem că și după această selecție a mai urmat una, foarte pretențioasă, sub cupola de sticlă a Cîrcului de Stat. Aici s-a desfășurat faza finală teoretică pe municipiu în cadrul căreia și-au măsurat forțele cîștigătorii primului loc de la fiecare categorie. În fața peste 2500 de spectatori, grupele de concurenți au răspuns conșcis și exact la întrebările ce le-au fost adresate.

„Lucian Grigoriu — cel mai bun clamar”, de la „Arta încălțămîntului” este creatorul modelelor pentru femei care a obținut premiul I și III și premiul III la produse pentru bărbați. Lu-

cian Grigoriu are 25 de ani și în 5 ani de activitate a obținut locul I la un concurs pe țară iar acum titlul de excepțional.

La categoria Îmbrăcăminte — 4 concurenți. Notele juriului au consacrat-o în frunte pe Maria Stoian de la „Casa de modă”. Intrecerea s-a desfășurat în cadrul unui spectacol muzical cu titlul generic „Tineretea și moda” la care și-au dat concursul: Stela Popescu (prezentare), Nicu Constantin și Alexandru Lulescu (momente vesele), Margareta Pislaru, Luminița Dobrescu, Gică Petrescu și Aurelian Andreescu, interpreți, purtînd cele mai frumoase costume din concurs. Cu aceste prilej a avut loc și parada modelor pentru tînet. Juriul a fost nevoit să mai acorde un premiu I rochiei de seară realizată de Alexandrina Iorga de la cooperativa „Muncă și Artă”.

Inițiativa Comitetului municipal București al U.T.C. de organizarea o asemenea acțiune merită a fi subliniată ca o reușită. Preluarea ei în localitățile unde cooperarea meșteșugărească este bine reprezentată se impune de la sine. Argumentul esențial — interesul strîm în rîndul tînetelor, antrenarea lor într-o competiție cu urmări favorabile pentru propria pregătire.

L. POPESCU

„MIRABILA SĂMINȚĂ”

(Urmare din pag. 1)

nicului și Rădușilor va fi împinzită de o vastă rețea de canale, drenuri și albiți adâncite, ce vor absorbi și colecta apele cauzate de înfîndu-l spre lacuna Sucevei. Șantierul s-a deschis la începutul acestei ierni. Un șantier în plin cîmp n-are nimic spectaculos. Printre zăpzi spulberate de vînt și-au făcut apariția primele buldozere. Grupuri de bărbați securi și cazmale doborău a-borții și arbuștii de pe malul praterilor Posen și Voiti-nă. La prima vedere, totul pîrea un fel de lucru de-a surdă. Și totuși, defrișarea lucrilor cu răchii și plopi sunători marca prima etapă din marea bătălie ce va reda agriculturii un pîmînt vitreg și capricios.

Primele semne ale primăverii vesteste masivul asalt al mașinilor și utilajelor grele, cînd cupele avide ale excavatoarelor vor mușca din trupul cîmpiei aflată în preajma Rădușilor. De pe acum se pot întrezări lanurile viitoare, undu-te-n lumina verilor de mîine. Pentru că țărînela de pe Valea Horodnicului și Rădușilor așteaptă de veacuri „mira la sămință”.

ION BELDEANU

P. S. Marele șantier de hidroameliorații de la Răduși, ce-și va închide „porțile” spre sfîrșitul anului 1970 cînd întregul sistem va intra în funcțiune, solicită un impresionant volum de muncă. Și cum a leme de țînești, tînerii din antele sucevene și-ar putea aduce aici un substanțial aport. Parte dintre lucrările de îmbunătățiri funciare vor fi executate și manual (canale secundare, poduri, dislocări de terasamente). Organizarea unor brigăzi de muncă patriotice ale tînetului ar fi salutară. Un apel la inițiativă pentru Comitetul județean al U.T.C. Suceava.

GH. NEAGU

P.S. În articolul de față nu se face nici o aluzie la vre-o persoană din Capitală, din țară, din Europa, de pe globul pîmîntesc și nici din galo-lăria noastră. Nu de alta, dar n-am chef să se primească la serviciu vre-o scrisoare din Lună în care vreun Lunatec să spună că ne-a văzut în Marea Liniștei cu Lunateca lui.

ÎN INDUSTRIA MINIERĂ TIMPUL DE ȘCOLARIZARE NU TREBUIE REDUS ÎNAINTE DE GENERALIZAREA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE 10 ANI

de ing. VASILE GHEORGHE
directorul Direcției Învățămînt — Ministerul Mînelor

Particularitățile muncii în subteran, și unele aspecte specifice privind asigurarea cu forță de muncă a bazinelor miniere din țara noastră, impun o analiză mai amănunțită a condițiilor în care va putea fi organizată în viitor pregătirea cadrelor cu profil minier.

Sînt de părere că în viitorii 4-5 ani forma principală de calificare a muncitorilor din activitatea de bază (mîneri) va trebui să rămîină învățămîntul organizat în producție prin școli de mîneri de 2 ani și cursurile de scurtă durată. Cerințele actuale ale producției, exigențele sporite ale procedeele tehnice miniere fac însă necesară îmbunătățirea acestor forme de pregătire, în primul rînd, prin extinderea cursurilor cu scoatere din producție, cursuri care au dat bune rezultate în ultimul timp. Paralel cu aceste forme de pregătire, va trebui după părerea noastră să se precizeze în mod apreciazabil, și nu să se reducă, numărul mînerilor calificați prin școli profesionale.

Studiul preconizează o reducere a duratei școlării. Considerăm că pentru meseriile de subteran (mîner, lăcătuș de mină, și electrician de mină), profesorii care solicită eforturi fizice deosebite și o fortificare în timp a organismului, această durată trebuie să rămîină deocamdată la 3 ani. Numai începînd cu anul școlar 1971-1972, cînd școala generală obligatorie de 10 ani va da prima promoție de absolvenți, sîntem de părere că timpul de școlărire pentru meseriile cu profil minier va putea fi diminuat cu 1 an.

Cîteva lucruri trebuie precizate în legătură cu instruirea practică. În industria minieră considerăm deosebit de util ca acesta să se desfășoare (pentru anii II și III) în sectoare — școală sau cel puțin în locuri de muncă școlară, cu plan de producție propriu și încadrate cu un număr redus de muncitori — instructori,

selecționați dintre cei mai buni muncitori. În această perioadă elevii ar urma să lucreze pe bază de norme reduse față de normele curente ale muncitorilor. Pentru munca prestată și în funcție de rezultatele obținute, ei pot primi un stimul material sub forma unei indemnizații bănești. Este bine în această ordine de idei că Studiul Ministerului Învățămîntului specifică crearea posibilității ca elevii din anul III să fie încadrați în producție ca practicanți chiar înainte de încheierea școlărității. Aceasta va avea un efect stimulator asupra elevilor, și va corespunde într-o măsură mai mare să-și însușească în mod temeinic profesia pe care și-au ales-o.

În sfîrșit, o ultimă chestiune la care vreau să mă refer este orientarea profesională. Sînt de părere că în această privință se fac în prezent extrem de puține lucruri în special în școala generală de 8 ani. Aici cred eu că este cazul să se întreprindă mai multe acțiuni în primul rînd de către cadrele didactice, organizația de tînet, presa, radioul, televiziunea. Afluența tînetilor în meseriile cu profil minier se menține la un nivel foarte scăzut.

Intr-o mare măsură acest lucru se datorează unor imagini deformate, superficiale asupra mîneritului. Tocmai de aceea cred că trebuie dusă o susținută muncă mai întîi pentru cunoașterea sistemelor a elevilor, aptitudinilor acestora, o muncă de informare a părinților și elevilor asupra diferitelor profesii și tipuri de școli, o activitate de îndrumare a tînetilor către acele profesii pentru care manifestă înclinații.

Sîntem conșcși că măsurile preconizate în Studiul elaborat de Ministerul Învățămîntului, îmbunătățite cu propunerile reșeșite din dezbaterea publică, vor contribui la ridicarea pe o treaptă superioară a pregătirii cadrelor în țara noastră.

Laboratorul are pentru elevi putere de magnet.

Foto: G. CONSTANTIN

RESPONSABILITATEA INIȚIATIVEI

(Urmare din pag. 1)

fiind că sporul acesta de atribuții și rol social este expresia unei mari încrederi și a unei înalte preturi din partea partidului și a întregii societăți. Toate acestea demonstrează de asemenea preocuparea deosebită pentru a da curs unor asemenea schimbări calitative care să dinamizeze viața și activitatea organizației, să-i asigure eficiența socială superioară. E pus, astfel, la temelie activității utilizării principiului unei discipline active, care pretinde fapte, acțiune, inițiativă creatoare, care creează cadrul fertil pentru ceea ce am putea numi exercițiu al responsabilității. În sensul cel mai larg al expresiei. Importanța formativă a acestei orientări este considerabilă, pentru că simpla înțelegere a ideii de responsabilitate nu este suficientă pentru a determina o conduită responsabilă. Cu alte cuvinte, nimeni nu va învăța alpinismul dacă nu se va angaja în escaladă! Pentru a realiza

unitatea dintre concepție și conduită este imperios necesară cultivarea obișnuinței de a acționa în conformitate cu cerințele și normele sociale însușite. Or, aceasta cere un exercițiu de gimnastică a conduitei. Absența lui conține riscul de a crește niște oameni slabi, meșteri mari în vorbe alse, însă tare mărunt în fapte.

Pe fondul general al condițiilor ce s-au creat pentru antrenarea tînetului într-un larg exercițiu al responsabilității se pot valorifica însă și alte zone, se pot căuta și alte soluții utile. Pentru aceasta însă tînetul trebuie sprijinit fără încetare încredințîndu-li-se TOT ceea ce ar putea rezolva ei, cu istetism și energie, cu elan și optimism care le sînt caracteristice, să-și încerce puterile, ingeniozitatea.

Este necesară în același timp și o preocupare specială pentru a cultiva la tînet dorința de a participa neîntreprins la întreaga viață a organizației, însușiri de

organizatori pricepuși, promovînd inițiativa lor, acordîndu-le mai multă încredere atunci cînd își propun acțiuni și preocupări de utilitate socială. Din acest unghi de vedere trebuie, după părerea mea, interpretat și ajutorul pe care cadrele didactice sînt chemate să-l acorde în activitatea elevilor.

În această privință adevăruri de mult statornicite în știința și arta pedagogiei vor trebui realimentate să ghideze munca profesorului, sprijinul pe care acesta îl va acorda elevului în activitatea extrascolară. Între aceste adevăruri e cel exprimat cu un veac în urmă de marele Diesterweg: maestrul al educației e acela care știe să conducă pe școlări spre activitate proprie.

Soluția optimă, în această privință, a fost sugerată cu limpezime în amintita Constituție pe țară a U.T.C.: asigurarea unui asemenea climat de muncă, înțelegerea tînetului n.n. să devină organizatori proprii lor activități.

Exercițiul acesta larg în responsabilitate nu ar fi bine să devină însă apanajul unui număr mic de tîneri. Ideal este ca el să cuprîindă întreaga masă a tînetului, pînă la unu. Toți să-și găsească locul și un rol activ în viața de organizație. Nu e de conceput ca aici să avem spectatori. Nu e de conceput organizarea activității U.T.C. pe principul consumației; ea se cuvine a fi întemeiată pe acela al participării vii, active. Tînetii de fapt participă cu autentic interes la acele activități în care au ceva anume de făcut, au un rol de exercitat, o răspundere de împlinit. Toți ar trebui să aibă posibilitatea să se afirme; toți să aibă ceva de făcut în folosul tuturor, după principul exprimat atît de sugestiv de un cunoscut poet: „Dacă sînt un tovarăș între tovarăș, cel puțin să le arăt că se pot bizui pe mine”.

În acest spirit se cuvine înteleasă și ideea consultării largi a tînetilor în privința intereselor lor de activitate: nu ce ar

dori să li se ofere ci, în primul rînd, ce ar dori să facă, în ce direcție sînt gata să acționeze. Cîștigul educativ al unui asemenea exercițiu larg în responsabilitate este considerabil. Cercetările psihopedagogice recente confirmă această, evidențînd o impresionantă listă de însușiri superioare care au putut înflori din plin la tînetii angrenați efectiv în activitatea obștească. Aș aminti, în încheiere, doar cîteva dintre ele, de mare trebuință pentru conturarea profilului moral al cetățeanului pe care-l așteaptă societatea noastră: spirit de independență și comunicativitate, încredere în forțele proprii și orientare, inițiativă, spirit colectiv, principialitate, spirit critic și exigență, capacitate de efort, atitudine emoțională pozitivă față de activitate etc. Cred că e suficient de convingător!

VIRGIL CARABA

ÎNTEPRINDERE FRUNTAȘĂ PE RAMURĂ

Luni, alte unități economice din țară au primit, în cadrul unor adunări festive, steagul și titlul de întreprindere frunțașă pe ramură în întrecerea socialistă pe anul 1967.

● Constructorii de mașini electrice de la **UZINELE „ELECTROPUTERE” — CRAIOVA**, care primesc pentru a cincea oară consecutiv această distincție în ramura industriei electrotehnice, au depășit planul producției globale pe anul trecut cu 2,4 la sută, iar al producției-marfă vindută și încasată cu 3 la sută, iar al producției-marfă vindută și încasată cu 2 la sută. Au fost produse peste plan șase locomotive Diesel-electrice, transformatoare însumând o putere de 148,5 megavolți-ampere, 6 generatoare electrice, 43 de celule prefabricate. Ca urmare a reducerii cheltuielilor de producție, au fost obținute economii la pretul de cost în valoare de 9,4 milioane lei și 23 milioane lei beneficii suplimentare.

● Pe ramura petrol-chimie, steagul și diploma de întreprindere frunțașă au fost primite de **COMBINATUL CHIMIC DIN TIRNĂVENI**. Hărnicul colectiv al acestui combinat a realizat în anul trecut o producție globală suplimentară în valoare de 35 milioane lei și încasată de 43 milioane lei. Productivitatea muncii a sporit față de anul precedent cu 12,6 la sută economiile realizate la pretul de cost se ridică la 43,6 milioane lei, iar beneficiile peste plan la 34,8 milioane lei. În cursul anului 1967 au fost rentabilizate 10 produse, astfel că acum toate produsele combinatului sînt rentabile.

● Frunțașă pe ramura comerț și cooperatie a fost declarată întreprinderea comercială de stat **„ALIMENTARA” DIN CLUJ**. Această unitate a obținut în anul 1967 succese deosebite în aprovizionarea cu

produse alimentare a populației Clujului și bazinului minier Aghireș-Căpuș. Prin rețeaua comerțului cu amănuntul, alcătuită din peste 200 de magazine, lucrătorii întreprinderii au desfășurat un volum de mărfuri în valoare de peste 500 milioane lei — cu aproape 30 milioane lei mai mult decât în anul 1966

● Intreprinderi evidențiate pe ramură în întrecerea socialistă pe anul 1967 au fost declarate: Uzinele „Electronica” și „Electromagnetica” din București (industria electrotehnică); Combinatul de îngrășăminte azotoase Tg. Mureș și Uzina chimico-metalurgică Zlatna (industria chimiei anorganice); I.C.R.M. — Craiova, T.A.P.L. — Pitești, T.A.P.L. — Carpați-Brasov și I.C.S. — București (comerțul de stat).

(Agerpres)

NOI DRUMURI FORESTIERE

În pădurile din bazinele Bistriței, Dornelor și Sucevei a început construirea unor noi drumuri forestiere. În prezent se lucrează la terminarea arterelor ce vor face legătura cu exploatarea forestieră de la Neagrău, Șarului, Dornășoara, Cîrlibaba. Drumurile forestiere ce se vor construi vor totaliza o lungime de 140 kilometri. Noile trasee care fac legătura dintre grupurile de exploatare vor contribui la scutirea distanțelor pentru transportarea materialului lemnos spre rampele de încărcare și unitățile de industrializare a lemnului permitînd totodată realizarea unor legături directe între localitățile aflate în zonele amintite.

I. BELDEANU

Între „nu știu, n-am văzut”

(Urmare din pag. 1)

de la fapta lor incalificabilă. Un șir întreg de martori, unii dintre ei au dat și declarații scrise au stat cu minile în buzunar, și-au întors privirea să nu cumva să-și „obosească” retina, bineînțeles, la adăpostul lui „ce mă privește pe mine, de ce să mă amestec?”.

Trei paznici din paza contractată au dat amănunte, fiecare a fost martorul unui moment decisiv din isprava huliganilor, învoind însă penibilă scuză — „motivat oficial”, „Argumentele” sînt nu numai false (postul lor însemnînd supravegherea unor obiective nu staționarea într-un punct fix) ci și lipsite de ultimul dram de omenie, de ultimă licență de conștiință. Iată cum își motivează unul din paznici „atitudinea” de serviciu: „Am discutat cu unul din cei cinci (din grupul huliganilor) care a plecat și eu mi-am văzut de treabă. Nu-i frumos să-i urmărești”. Textual! Paznicul și-a văzut de treabă deși a auzit fapta tipică de trei ori, deși a fost martorul busculadei la care aceasta a fost supusă. O altă declarație pe același calapod: „Am văzut, era plină de sînge. (O lovisc unul din huliganii). Am auzit țipete dar cînd am ajuns nu mai erau nimeni. Nici un gest pentru a-i oprim deși Ștancu Gheorghe (după ce fusese supus la același „tratament”), reușise să scape și căluta un milițian pentru a-i cere ajutorul în relația cu se simțeau înțiplă. Fluierul din buzunar nu a fost pus în funcțiune lucru care ar fi adunat alți paznici, eventual sectoristul, și totul s-ar fi oprit aici. Dar nu, „el avea în primire un sector” și astfel ca și ceilalți dinaintea sa au înlesnit nelegiuirea. Și o nedumerire: cum spuneam, grupul a traversat orașul de la un capăt la altul. Oare nu a existat nici un sectorist pe tot acest parcurs, un reprezentant al ordinii publice care să intervină prompt? Și asemenea fapte s-au mai petrecut în ultimul timp la Bacău. La toate acestea se adaugă și senzația curioasă pe care a dat-o tribunulul: Iosub Vasile și Patea Emanoil condamnați pentru viol în bandă iar Bortă Vasile și Tabarcea Ion pentru huliganism, aceștia din urmă fiind acum liberi, plimbîndu-se pe stradă în chip de cetățeni „demni” deși vina lor, din cite se poate deduce, nu poate fi escamotată a conform legilor codului penal, cu altă mîntă pe cît unul dintre ei Bortă Vasile, recalcitriv, recunoscut, pe rîndul anchetei, că a participat la viol. Cum poate fi explicat faptul că procuratura nu a făcut recurs? Și în considerat cazul „Inchiet” cînd ancheta era relevantă pentru vinovăția, în egală măsură, a celor patru?

Se impune crearea unei opinii cetățenești sănătoase, în ce-i privește nu totuși acei ce atentează la liniștea și integritatea noastră mai ales în sensul celor spuse la început: nu ne poate fi indiferent ce se întîmplă în țară noi. Lașitate care consecințe grave.

NICOLAE ADAM

INFORMAȚII

Luni dimineața a început sesiunea de referate și comunicări științifice la Institutul de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur”. În cadrul sesiunii sînt prezentate 44 de lucrări, care tratează rezultate semnificative ale activității științifice din 1967. Ele se referă la probleme ale producției în sectorul zootehnic și în special la cercetarea complexă a cauzelor majore care produc pierderi în efectivele de animale. Referatele cuprind, de asemenea, rezultate care contribuie la stabilirea unor noi aspecte de boală la animale, diagnostic, prevenire și combatere a bolilor infecțioase și parazitare, precum și la îmbunătățirea și crearea de noi produse biologice de uz veterinar.

S-a înființat în Capitală delegația oficială de ziaristi români, condusă de George Serafin, redactor șef adjunct al revistei „Lumea”, care, la invitația M.A.E. finlandeze a făcut o vizită de documentare în Finlanda.

Ziaristi români au vizitat orașele Helsinki, Rovaniemi și Kemi, obiective economice și turistice și au avut discuții cu oameni politici și reprezentanți

ai cercurilor de afaceri din Finlanda. Delegația de ziaristi români a fost primită de Ahti Kaljalainen, ministrul afacerilor externe din Finlanda.

La Brașov s-au desfășurat duminică lucrările unei Conferințe din țară a profesorilor de geografie din școlile generale de 8 ani și din liceele de cultură generală.

Organizată de Societatea de științe geografice, consfătuirea a dezbătut problema dezvoltării la elevi a deprinderilor de observare și interpretare a mediului geografic înconjurător. După prezentarea mai multor referate teoretice în legătură cu această temă, cadrele didactice de specialitate au făcut — în fața elevilor de la școli și licee din Brașov, Medias, Luduș și Tîrnăveni — demonstrații practice de geomorfologie, geografie fizică generală, geologie și biogeografie.

Manifestarea face parte din cadrul acțiunilor complexe întreprinse anul acesta de Societatea de științe geografice, pentru modernizarea predării geografiei în învățămîntul de cultură generală.

(Agerpres)

Iolanda Balas, campioana lumii, atleta care a doborât de la ori recordul mondial în decurs de 5 ani — la săritura în înălțime poate fi văzută adesea la sala de atletism a clubului Steaua. Este înconjurați de copiii pe care îi îndrumă cu o blîndete și o răbdare demne de învățat de cei mai pricepuți pedagogi. De altfel cred că puțini elevi pot fi atît de minđri de antrenorul lor, ca cei pe care îi pregătește „Joly”.

La unul din concursurile recente de săli, la care Iolanda este nealipită, ne-am apropiat de merituosă noastră atletă, cu intenția să aflăm mai multe despre ea, dorință exprimată și de mulți dintre cititorii ziarului nostru.

— V-am văzut în mijlocul copiilor în devenii antrenore? — Nu, nu am această intenție. Am ales această cale ca un mijloc mai blînd de despărțire cu stadionul. Nu cred că așa putea fi o bună antrenore. De altfel rezultatele unui sportiv bun sînt o garanție că poate fi și un antrenor bun. Am intenția să intru în învățămînt la toamnă — sînt profesora de educație fizică — unde sînt convinsă că pot fi mai utilă.

De aproape un an de zile, Iolanda Balas nu a mai concursat. Ea și-a întrerupt ac-

tivitatea competițională datorită unei tendințe capricioase, care nu a cedat la nici un tratament. — Aveți intenția în acest an să reapăreți în concursuri, eventual să vă pregătiți pentru a vă

CE FACE IOLANDA BALAS?

apăra titlul la Olimpiada din Mexic? — Din păcate uneori intențiile nu pot fi concretizate. Am încercat să mă vînd de această caldiferă a tendonului achilian. Am fost consultată de specialiști în acest domeniu, academicienii și profesorii universitari, specialiști străini, de medici Stola și Pintilie. În 1966, la București, m-a consultat și doctorul vest-german Langraf care a reușit să-l reducă activității sportive pe fotbalist Uwe Seller, cînd acesta și-a rupt tendonul lui Achile; prin-o operație iscusită a reu-

șit și doctorul vest-german Langraf care a reușit să-l reducă activității sportive pe fotbalist Uwe Seller, cînd acesta și-a rupt tendonul lui Achile; prin-o operație iscusită a reu-

SIMULTANUL DE ȘAH

prin corespondență al „Scînteii tineretului”

UNUL CONTRA 60

Prima mutare de răspuns a celor 6 reprezentative

SUCEAVA: ... c7 — c5	TIMIȘOARA: ... d7 — d5	CRAIOVA: ... Cg6 — f6
CONSTANTA: ... e7 — e6	CLUJ: ... c7 — c5	BRAȘOV: ... d7 — d5

SENTIMENTALISMUL BIROULUI F. R. F.

In fine, Biroul federal de fotbal a avut timp să se înfrunecă pentru a aplica o corecție rapidistului Răducanu. Portarul din Giulești a fost suspendat — rețineri — două etape pentru „abateri grave de la disciplină”. Herera — a cărui echipă a fost sancționată cu pierderea unui meci, pe care îl câștigase pe teren, pentru simplul motiv că un spectator a aruncat o monedă întru-unul din jucătorii adversi — ar zîmbi și ar spune: „Domnilor, „inter” ar trebui să se mutze în România. Dumneavoastră aveți o federație blîndă, dar aveți și un fotbal slab. „Răducanu — așa cum l-a arătat fotografia apărută în „Sportul” — s-a manifestat ca un huligan înrăit”. Cuvintele nu găsesc alt calificativ atacului dezlîntit de rapidist,

ca în filmele de western, asupra spectatorilor care s-au apropiat de el — închil-puit-vă și aștia Timișoara admira. După corecția care a servit-o spectatorilor — crampoane aplicate în plex, pe picioare, unde a nimerit și în cine a nimerit — gest „regizat” în fața a 5-6000 de spectatori — Răducanu nici n-ar mai fi trebuit să ajungă acasă, ci în altă parte. Biroul federal, cu „proverbi-ala-l” severitate, l-a trimis două etape pe tușă. Nu cred că Herera n-ar avea gripele dacă ar spune: „Aveți federație blîndă, dar fotbal slab.”

Nu te supra don H.H., în atîta severitate pe care o cultivă secolul XX trebuie să existe și puțin sentimentalism. Biroul nostru federal are cîteodată această calitate...

PE SCURT

● Palatul Sporturilor din Istanbul a găzduit întîlnirea internațională de box dintre echipele Fenerbahce și Dinamo București. Victoria a revenit pugiliștilor români cu scorul de 16-8.

● Joi de la ora 18 în sala sporturilor de la Dinamo are loc meciul internațional masculin de volei dintre echipele Dinamo București și Blokkeer (Olanda) din cadrul „Cupei campionilor europeni”. Jocul este așteptat cu deosebit interes deoarece echipa oaspete a obținut în acest sezon cîteva rezultate valoroase, eliminînd din competiție și echipa Brabo Anvers. Voleibaliștii olandezi sosesec în Capitală astăzi seară.

ACTUALITATEA pentru tineret

EDIȚIE SPECIALĂ

GABI NOVAK (Iugoslavia) „Am devenit cîntăreață întîmplător”

— Știm că mult timp ați fost desenatoare de filme animate. De ce ați trecut la muzica ușoară? — Simplu: întîmplător. Nu mai am timp să mă ocup de vechea mea pasiune, dar la Festivalul de la Zagreb și la cel al filmului de animație de la Mamaia (în cadrul galei iugoslave) voi cînta melodii din filmele de desene animate. — Spectatorii români vă cunosc din filmul „Dragoste și modă”. Nu puteți spune ceva din agenda succeselor dv.? — Am apărut în trei filme muzicale și am colaborat cu Dușan Vukotić la mai multe filme de animație. Sînt laureată a festivalurilor de la Split, Zagreb și Opatjia, unde în 1967 am luat marea premiu cu „Vin și gîhtare” al lui Stjepica Kologjera. La Brașov voi cînta „La anii mei”.

AUTOGRAFUL PRIMELOR EMOȚII

Interviuri cu vedete și concurenți, participanți la Festivalul Internațional de muzică ușoară de la Brașov

EDITH PIEHA (U.R.S.S.) „Cînd mi se face dor de mama...”

— Ce aduceți în fața microfonului pe scena din Brașov? — Un nou program cu ultimele succese din țara mea, cîntînd și prelucrări de muzică populară rusă. Autor: soțul meu, pianistul și compozitorul Alexandr Brontoviki. — Cînd ați debutat? — În 1956, pe cînd eram încă studentă la secția de psihologie a facultății de filozofie din Leningrad. De atunci am cîntat numai cu ansamblul „Drujba”. Recent, în februarie, am dat 37 de recitaluri la Leningrad, iar în noiembrie, anul trecut, am cîntat în 23 de orașe din Cehoslovacia. Programul susținut timp de 47 de zile în sala „Olympia” din Paris, orașul în care m-am născut, mi-a adus mari satisfacții. De o cîldă primire s-au bucurat melodiele „Trebuie să devii astfel”, „Noptile albe”, „Mama”, cîntec care are un pronunțat caracter autobiografic. Cînd mi se face dor de mama mea, care locuiește în Polonia, cînt, fredonez mereu acest cîntec.

MARION RUNG (Finlanda) „DE FIECARE DATĂ PREMIILE M-AU OCOLIT...”

— Debutul dumneavoastră internațional? — În 1962, la numai 16 ani, la Festivalul „Eurovision” de la Luxemburg. În același an am concursat la Sopot. De fiecare dată premiile m-au ocolit, dar acum mă gîndesc serios la „Cerbul de aur”. — Știm că aveți o susținută activitate muzicală. — Deși nu am urmat cursuri muzicale, am cum se spune „muzica în sînge”. Am scos peste 25 de discuri, am apărut în emisiuni la televiziune, radio și pe... reclame pentru ciocolată. Am cîntat în Suedia, Danemarca, Norvegia, Polonia și

RODDY Mc. NEIL (Anglia) „Am venit să cunosc folclorul românesc”

— Ce veți supune aprecierii juriului? — „Tangoul de demult”, într-un aranjament original și un cîntec popular scoțian, „Lewis bridal song”, pe care-l voi interpreta în tradiționalul costum scoțian, cu fustanel... — Și trecem la debut. — Am debutat în timpul școlii, în 1958, la vîrsta de 12 ani. De atunci cîntecul popular scoțian are în mine un statornic admirator. Apar foarte des la Radioteleviziunea scoțiană, în programe folclorice-vedete. — Ce alte pasiuni — „hobby” — aveți? — Mai multe și înrudite cu muzica: golf, badmintonul, tenisul, ceea ce-mi asigură o bună cunoaștere fizică pe scenă! — Cîntăreți dumneavoastră preferați? — Tom Jones, Kenneth Mc Kellan (scoțian ca mine!), Françoise Hardy. În viitor, pesemne, se vor adăuga și cîteva cîntăreți români. Doresc mult să cunosc renumitul folclor românesc.

A DISPĂRUT O FABRICĂ?

(Urmare din pag. 1)

zintă 1.089.400 perechi de încălțăminte, 568.000 metri pătrați piei noi. 14 tone piei tari, 20 tone talpă sintetică etc., etc. Și toate aceste inscripții pe o filă din istoria viitorului complex se execută în timp ce pe o anumită ațiere suprafață unde existau ateliere vechi, cu utilaje uzate, se ridică edificiul imponent.

La stația de mecanizare a contabilității — denumirea s-ar putea să fie improprie — doi tineri minuiesc o mașină electronică de calcul. Ioan Nețea — 24 de ani, absolvent al Facultății de matematică și Ioan Tudor Mușan, absolvent al Facultății de electromecanică. Chiar începăturile preocupărilor lor se înscriu în sfera aplicării matematicii în procesul de producție și desfacere. Liviu Sabău, cu un an sau doi mai mare decât colegii săi amintii, inginer la „organizare”, a făcut parte dintr-o comisie investită cu mari răspunderi, în așezarea pe baze științifice a producției. E din nou stu-

dent în anul II la științe economice. „E nevoie și de așa ceva. Inginerie fără economie nu se poate”, ne spunea. În secția de talpă artificială, Puiu Fleșeriu este încă stagiar și totuși inginer de tură. Dar la creație stă la cercetare? Dar în celelalte părți? Cînd ne gîndim la „Clujana” de acum cîțiva ani și la cea care se înalță acum, din zăbateră ideilor, sîntem de acord cu eljaneu care spune că a dispărut o fabrică. A dispărut, prin altoirea pe corpul ei, a unor secții noi, moderne, care conferă actuală fabrică denumirea de fabrică nouă.

INTERVIURI CONSEMNAȚE DE OCTAVIAN URSULESCU

ION RUSU

peste hotare

Presa comunistă despre hotărîrea Plenarei extraordinare a C.C. al P.C.R.

PRAGA 4. — Corespondentul Agerpres, E. Ionescu, transmite: Ziarul „Rude Pravo” din 3 martie își informează pe larg cititorii despre hotărîrea pe care a adoptat-o ședința plenară a C.C. al P.C.R. din 1 martie. Sub titlul „Comitetul Central al Partidului Comunist Român despre rechemarea delegației sale de la Budapesta”, ziarul relatează acea parte din hotărîrea în care se arată că C.C. al P.C.R. a chemat partidele frățești să se abțină de la criticarea altor partide și că acordurile anterioare în acest sens au fost încălcate. După ce redă motivele pentru care C.C. al P.C.R. a hotărît să nu participe în continuare la întîlnirea de la Budapesta, „Rude Pravo”, citind hotărîrea, se referă la faptul că o constatare a partidelor comuniste și muncitorești nu trebuie să fie un scop în sine. Ea poate să contribuie la normalizarea situației în mișcarea comunistă și muncitorească din întreaga lume, numai atunci cînd se va porni la organizarea ei, respectîndu-se relațiile dintre partide și se vor crea condiții pentru ca la pregătire să participe toate partidele egale, într-un spirit democratic, dîndu-se posibilitatea fiecărui partid să-și expună liber opiniile. În concluzia hotărîrii sale — scrie ziarul — C.C. al P.C.R. spune că dorește și mai departe să lupte pentru dezvoltarea relațiilor între toate partidele, indiferent dacă ele participă sau nu la întîlnirea de la Budapesta, să se normalizeze relațiile din mișcarea comunistă și muncitorească și să întărească unitatea și solidaritatea tuturor forțelor progresiste din lume, a întregului front antiimperialist, pentru victoria cauzei socialismului, păcii și progresului.

Ziarul „Mlada Fronta” informează pe larg despre cuprinsul hotărîrii plenare C.C. al P.C.R. din 1 martie referind principalele teze care oglindesc poziția partidului nostru. Ziarul citează acea parte din hotărîrea în care este subliniată dorința P.C.R. de a face eforturi pentru dezvoltarea contactelor cu toate partidele frățești participante sau neparticipante la întîlnirea de la Budapesta. În acest spirit, P.C.R. va continua și pe mai departe, va dezvolta contactele, colaborarea

și prietenească și solidaritatea cu toate partidele comuniste, va lupta împreună cu ele pentru socialism și pace.

La documentele plenarei C.C. al P.C.R. se referă și alte ziare din capitala cehoslovacă „Lidovo Democraie”, „Svobodnoe Slovo”, „Prace”.

BELGRAD. — Corespondentul Agerpres, N. Ploeanu, transmite: În ziarul „Borba” din 3 martie a apărut o relatare intitulată „După plenara extraordinară a C.C. al P.C.R.”, „Mitinguri în întreaga Românie”, „În întreaga țară la aceste întîlniri se acordă sprijin Comitetului Central și hotărîrii privind părăsirea întîlnirii de la Budapesta”.

Cu referire la hotărîrea plenară extraordinară a C.C. se arată că documentul conține fundamentarea atitudinii după care s-a condus Partidul Comunist Român, participînd la întîlnirea de la Budapesta și motivele din cauza cărora a părăsit-o. Reproșul de bună conștiință în faptul că, după cum se relatează, nu au fost respectate înțelegerea și asigurările anterioare ca la întîlnire să fie făcut un schimb liber și democratic de păreri asupra pregătirii consfățirilor internaționale, și ca nici un partid să nu fie obiectul atacurilor și condamnărilor.

Încheierea, ziarul scrie: Se apreciază că partidul român va dezvolta și în continuare relațiile cu toate partidele frățești și va depune eforturi pentru normalizarea relațiilor din mișcarea comunistă și muncitorească și pentru întărirea solidarității cu toate forțele progresiste și antiimperialiste.

Aceiași ziar, în numărul său din 4 martie, publică articolul intitulat „Comuniștii români se pronunță pentru dezvoltarea relațiilor cu toate partidele”, subliniind că hotărîrea Plenarei extraordinare a C.C. în legătură cu părăsirea întîlnirii de la Budapesta a obținut sprijinul deplin al comuniștilor români și al oamenilor muncii, cu ocazia adunărilor din întreprinderi, instituții și universități, care s-au ținut în întreaga țară.

Sub titlul „P.C.R. nu se va alătura acțiunii care condamnă activitatea altor partide”, ziarul „Politika” se referă, de aseme-

nea, la hotărîrea recentei plenare a C.C. al P.C.R.

HAGA 4 (Agerpres). — În numărul din 2 martie, sub titlul „După înapoierea delegației, P.C.R. a dat publicității un comunicat cu privire la întîlnirea consultativă de la Budapesta”, ziarul „De Waarheid”, organ al P.C. din Olanda, publică ample extrase din comunicat, scotînd în relief poziția P.C.R. cu privire la această întîlnire. Ziarul arată că Partidul Comunist Român este împotriva oricărei forme de presiune, discriminare sau atacuri la adresa vreunui partid și este de părere că nu trebuie întreprins nimic ce ar putea agrava și mai mult conflictele existente în mișcarea comunistă.

„De Waarheid” arată că mai multe delegații au protestat împotriva atacurilor aduse de delegația siriiană Partidului Comunist Român, însă conferința nu a dezaprobat aceste atacuri. Din acest motiv, delegația română nu mai putea să participe la conferință.

VIENA 4. — Corespondentul Agerpres, P. Stănescu, transmite: În relațiile consacrate întîlnirii de la Budapesta, ziarul „Volkstimme”, organ al P.C. din Austria, scrie că la București a avut loc imediat după reînnoirea delegației române o ședință a C.C. în care a fost fundamentată și aprobată activitatea delegației române. Într-un comunicat larg asupra Plenarei C.C. — scrie ziarul — se arată că P.C.R. se pronunță și de acum înainte pentru dezvoltarea relațiilor cu toate partidele frățești, participante sau nu la întîlnirea de la Budapesta, pentru normalizarea relațiilor în sîmna mișcării muncitorești, pentru consolidarea unității sale, pentru consolidarea solidarității tuturor forțelor progresiste din lume, ale frontului antiimperialist în ansamblu.

pe scurt

LA ȘCOALA CENTRALĂ de arte și manufacturi din Paris — institut universitar de ingineri — a avut loc, recent, o seară culturală românească, în cadrul căreia profesorul Maillois a prezentat conferința „Avîntul economiei române”. Au participat numeroși profesori și studenți.

LA DELHI s-a încheiat luni seara celor 30.000 de profesori, care au revendicat majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă. Hotărîrea de a înceta greva a intervenit după ce autoritățile au acceptat să satisfacă cererile formulate de greviști. Greva a paralizat timp de 14 zile activitatea școlilor din capitala Indiei. Mai multe persoane arestate pentru participarea la grevă au fost eliberate. Un purtător de cuvînt al corpului didactic din Delhi a declarat că, în urma acordului intervenit, a fost anulată greva generală pe care sindicatul profesorilor și învățătorilor din capitala Indiei urmau să o declare la 4 martie în sprijinul acțiunilor inițiate de greviști.

DECANUL institutului, prof. dr. Kyosuke Tsuda, a mulțumit cordial pentru cărțile donate și a exprimat dorința de a se stabili legături strînse cu instituțiile similare de învățămînt superior din România.

CEL DE-AL 14-lea Congres al sindicatelor sovietice și-a încheiat luni lucrările. La Congres au participat o delegație din partea F.S.M., precum și reprezentanți ai sindicatelor din 85 de țări. Din țara noastră a participat o delegație a Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

DENTISTUL Philip Blaiberg, căruia, în urmă cu 62 de zile i s-a grețat inima la spitalul Groote Schuur din Capetown, a declarat că dorește să se întoarcă acasă mai curînd decît se conturează tot mai mult impresia că Blaiberg ar putea părăsi în curînd spitalul, deoarece în ultimul timp a-a mai intervenit nici un fel de complicații în evoluția stării sînatății pacientului, care s-a necesitate intervențiilor specializate. Trebuie avut în vedere și faptul că echipa de medici de la Groote Schuur are sarcina dificilă de a asigura condițiile optime de izolare față de mediul microbian în momentul în care Blaiberg va părăsi spitalul.

Va avea loc o nouă rundă de convorbiri în problema Gibraltarului?

Pe la sfîrșitul anului trecut chestiunea Gibraltarului rămăsese suspendată după ce englezii organizaseră acolo un plebiscit neluat în seamă de Madrid, și după ce O.N.U. adoptase cunoscuta rezoluție privind decolonizarea teritoriilor în litigiu. Din partea engleză nu era de așteptat nici o acțiune care să tulbure statu quo-ul, intrucît britanicii urmăresc toamă menținerea ei mai mult timp posibil a aceluiași statu-quo. Misiunea de a repune afacerea pe tapet revenea deci spaniolilor, iar aceștia n-au întîrziat s-o facă.

După cum s-a aflat ulterior, la 12 ianuarie și la 10 februarie guvernul de la Madrid a făcut noi demersuri pe linia Whitehall ca acesta să accepte reluarea negocierilor bilaterale. Spaniolii n-au încetat însă nici o clipă să afirme că aceste negocieri trebuie să se angajeze exclusiv pe baza rezoluției O.N.U. După cum se știe, această rezoluție (Nr. 2353) consideră că „orică situație colonială care distruge total sau parțial unitatea națională și integritatea teritorială a unei țări este incompatibilă cu spiritul Națiunilor Unite”. Documentul regretă întreruperea tratatelor hispano-britanice în problema Gibraltarului ca și referendumul organizat de englezi și invita guvernul de la Londra să se abțină de la orice altă acțiune care ar putea fi în contradicție cu scopul de a fixa un termen precis situației coloniale a sfîrșitului.

Oarecari speranțe pentru madrileni au stîrnit, imediat după demersurile lor, unele luări de poziție în Camera Lordzilor. Astfel, potrivit ziarului ABC, lordul Moynton ar fi cerut o soluție negociată și părăsirea lui Madridului și Madridului a dialog capabil să satisfacă și să așere interesele populației locale. Lordul ar fi declarat apoi că Gibraltarul face parte din Spania și ar fi sugerat unele formule de aranjament între cele două țări. Un alt vorbitor, lordul Mowbray, ar fi cerut colegilor săi să-și închipuie cam care ar fi sentimentele englezilor dacă portal Dover s-ar afla în mâinile unei puteri străine opusă Regatului Unit. Mowbray ar fi zis că pentru poporul spaniol situația Gibraltarului este anormală, așa cum este cea din Rhodestia pentru britanicii din metropoli. Ziarul amintii făcea observația că pentru prima dată „Camera Lordzilor a ascultat teza spaniolă” și că deci, există chiar în Anglia factori de răspundere care „înțeleg și aprobă pînă la vedere spaniolii”.

Foarte curînd s-a văzut însă că guvernul britanic nu ia de loc în considerație asemenea „înțelegeri și aprobări”, în cazul cînd ele există. La 19 februarie cabinetul Wilson a înaintat Madridului propuneri privind reluarea negocierilor pe data de 16 martie însă „fără nici un fel de condiții prealabile”. Specificarea se referă, de fapt, la rezoluția O.N.U. cu privire la care englezii au declarat în mod expres că nu o acceptă ca bază a discuțiilor intrucît în Adunarea Generală ei au votat împotriva.

Oferta britanică (mai bine zis termenii în care era făcută, dată fiind excluderea rezoluției O.N.U.) a provocat la Madrid, după cum au remarcat observatorii, „o puternică decepție”. Un purtător de cuvînt al Ministerului de Externe spaniol a menționat „consternarea” iscată de „disprețul total” al guvernului englez față de rezoluția Națiunilor Unite.

Cu toate acestea, oferta Londrei a fost primită, însă în următoarea viziune: ori delegația britanică acceptă rezoluția O.N.U. și atunci se va discuta despre Gibraltar, ori n-o acceptă și atunci la 16 martie se va discuta despre orice altceva. Dar față de propunerea făcută ministrului de externe spaniol, Fernando Castiella în legătură cu anunțată vizită la Madrid a subsecretarului de stat britanic John Beith: „Guvernul spaniol — care a fost întotdeauna interesat într-o strîngere a relațiilor hispano-britanice — va fi bucuros de vizita sa și dispus să înceapă cu el negocierile asupra oricărei probleme economice, culturale, de integrare europeană etc. care interesează cele două țări”. Asupra oricărei probleme, arată Castiella, în afară de a Gibraltarului, dat fiind că aceasta nu va putea fi tratată „decît pe bazele stabilită de Națiunile Unite”.

ION D. GOIA

LA ȘCOALA CENTRALĂ de arte și manufacturi din Paris — institut universitar de ingineri — a avut loc, recent, o seară culturală românească, în cadrul căreia profesorul Maillois a prezentat conferința „Avîntul economiei române”. Au participat numeroși profesori și studenți.

LA DELHI s-a încheiat luni seara celor 30.000 de profesori, care au revendicat majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă. Hotărîrea de a înceta greva a intervenit după ce autoritățile au acceptat să satisfacă cererile formulate de greviști. Greva a paralizat timp de 14 zile activitatea școlilor din capitala Indiei. Mai multe persoane arestate pentru participarea la grevă au fost eliberate. Un purtător de cuvînt al corpului didactic din Delhi a declarat că, în urma acordului intervenit, a fost anulată greva generală pe care sindicatul profesorilor și învățătorilor din capitala Indiei urmau să o declare la 4 martie în sprijinul acțiunilor inițiate de greviști.

DECANUL institutului, prof. dr. Kyosuke Tsuda, a mulțumit cordial pentru cărțile donate și a exprimat dorința de a se stabili legături strînse cu instituțiile similare de învățămînt superior din România.

CEL DE-AL 14-lea Congres al sindicatelor sovietice și-a încheiat luni lucrările. La Congres au participat o delegație din partea F.S.M., precum și reprezentanți ai sindicatelor din 85 de țări. Din țara noastră a participat o delegație a Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România.

DENTISTUL Philip Blaiberg, căruia, în urmă cu 62 de zile i s-a grețat inima la spitalul Groote Schuur din Capetown, a declarat că dorește să se întoarcă acasă mai curînd decît se conturează tot mai mult impresia că Blaiberg ar putea părăsi în curînd spitalul, deoarece în ultimul timp a-a mai intervenit nici un fel de complicații în evoluția stării sînatății pacientului, care s-a necesitate intervențiilor specializate. Trebuie avut în vedere și faptul că echipa de medici de la Groote Schuur are sarcina dificilă de a asigura condițiile optime de izolare față de mediul microbian în momentul în care Blaiberg va părăsi spitalul.

R. S. CEHOSLOVACĂ. Intr-una din secțiile Fabricii textile din Kladno.

VIETNAM: Noi atacuri ale patrioților ● Declarația C.C. al F.N.E. ● Activitate febrilă la Washington

Agencia France Presse, făcînd o sinteză a luptelor desfășurate luni în Vietnamul de sud, arată că intensificarea bombardamentelor de către forțele patriotice asupra bazei de la Khe Sanh, precum și luptele purtate în apropierea acestei baze constituie evenimente cele mai importante ale zilei. Aceiași agenție precizează că în cursul zilei de luni patrioții au lansat 25 de atacuri împotriva trupelor saigoneze și 12 împotriva bazelor americane. Atacurile patrioților au vizat în special importante obiective militare americane din orașul Ban Me Thuot, regiunea platurilor înalte, din localitatea Duc-Duc, provincia Quang Nam, și din multe alte localități — precizează agenția citată. Pe de altă parte, agenția Reuter relatează că luni, pentru a doua oară consecutiv în ultimele 45 de ore, au avut loc lupte violente între detașamente ale F.N.E., aflate în imediată apropiere a Saigonului și trupele americanosaigoneze instrucinate cu apărarea orașului.

Agencia de presă „Eliberarea” a transmis o declarație a Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare, care adresează un avertisment sever intervențiilor americane și guvernului de la Saigon în legătură cu persecutarea și masacrarea patrioților sud-vietnamezi. Dacă imperialismul american și lăchierii lor continuă să masacreze patrioții — se subliniază în declarație — F.N.E. își rezervă dreptul să ia măsuri adecvate față de soldații americani capturați de forțele armate populare de eliberare.

Credincioșii principii expuse în programul său politic, continuă declarația, F.N.E. dă totdeauna dovadă de umanitate față

Scrisoarea echipajului navei „Pueblo”

După cum anunță Agenția Centrală Telegrafică Coreeană, întregul echipaj al navei-spion „Pueblo”, capturată de navele Armatei Populare Coreene, în timp ce desfășura acțiuni ostile în apele teritoriale ale R.P.D. Coreene, a adresat o scrisoare deschisă președintelui Johnson, în care cere ca guvernul S.U.A. să recunoască deschis acțiunile sale și să ceară scuze în mod sincer guvernului R.P.D. Coreene, dînd asigurări că asemenea acțiuni nu se vor mai repeta.

În scrisoarea se arată că nava a părăsit în apele teritoriale ale R.P.D. Coreene și timp de zece zile a cules informații în apele de coastă din apropierea porturilor Chongjin, Songjin, Mayang Do și Wonsan. Astfel, au fost culese diferite informații despre forțele navale, stabiindu-se amplasarea posturilor de radar de aer a lungul coastelor. „Repatrierea noastră, se subliniază în scrisoarea, poate fi realizată numai dacă guvernul nostru recunoaște în mod deschis faptul că am părăsit în apele teritoriale ale R.P.D. Coreene și am comis acțiuni ostile și cere scuze în mod sincer pentru aceste acțiuni, dînd asigurări că ele nu se vor mai repeta”.

Lucrările Conferinței pentru comerț și dezvoltare

O sesiune plenară urgentă ar urma să se țină în cursul acestei săptămîni pentru a scoate, după expresia ziarelor indiene, din „impas” actuala sesiune a Conferinței Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare de la Dew Delhi. Este vorba de fapt despre nemulțumirea țărilor în curs de dezvoltare față de modul în care s-au desfășurat pînă acum lucrările acestei conferințe și mai ales față de refuzul țărilor occidentale dezvoltate de a se angaja prin acțiuni concrete să vină în întîmpinarea cererilor acestora. Scopul oficial al plenarei ar fi „de a trece în revistă progresele înregistrate de la începutul dezbaterilor”.

Avînd în vedere multitudinea divergențelor, mulți observatori de aici afirmă că la actuala conferință nu este posibil să se ajungă la elaborarea unui sistem

general de preferințe. Se preconizează însă că după conferință să continue consultările pentru aplicarea unui asemenea sistem de preferințe. În acest scop se ia în considerare instituirea unui organ de lucru și stabilirea unui calendar de negocieri.

România a sprijinit, după cum se știe, încă la prima conferință U.N.C.T.A.D. ideea acordării de preferințe de către țările dezvoltate țărilor în curs de dezvoltare. Delegația română la actuala conferință s-a pronunțat pentru instituirea unor asemenea preferințe pentru toate țările în curs de dezvoltare, indiferent de sistemul lor social-politic sau zona geografică în care sînt situate, sprijinînd totodată teza potrivit căreia ar urma să se aplice măsuri speciale în favoarea țărilor mai puțin avansate dintre țările în curs de dezvoltare, în cadrul sistemului general de preferințe.

Din viața tineretului lumii

Studentii Romei cer o reformă democratică a învățămîntului

„Nu vom înceta lupta atît timp cît polițiștii vor asedia facultățile”. Acesta este cuvîntul de ordine lansat de peste 3.000 de studenți din Roma în cursul unui miting ce a avut loc sîmbătă în semn de protest împotriva gravelor tulburări petrecute cu o zi mai înainte la Universitatea din Roma. Studenții s-au declarat în „stare de agitație permanentă” și au hotărît să continue acțiunile lor în favoarea unei reforme democratice a învățămîntului superior.

În mod practic, facultățile romane sînt la ora actuală asediate de polițiști. Vineri, după cum s-a exprimat un ziar italian, capitala Italiei a cunoscut unul din cele mai grave incidente de la încheierea celui de al doilea război mondial. Tulburările au izbucnit după ce poliția a părăsit cu forța în clădirea Universității pentru a scoate de acolo cîteva sute de studenți ce au ocupat de trei săptămîni sălile de cursuri. Greva a început ca o manifestare în sprijinul cererilor de a se proceda la reforme în domeniul educației. Timp de cîteva ore la Universitatea romană și pe străzile italiene s-au produs grave ciocniri între studenți și polițiști, soldate cu aproape 200 de răniți, dintre care unii se află în stare gravă, și cu un număr de 228 studenți arestați. După cum s-a aflat, la Roma areștii sînt sușiți în prezent „unei anchete amănunțite”.

Centrul universitar din capitala italiană are, în urma acestor evenimente, un aspect cu totul neobișnuit. Autobuze pline cu polițiști au instituit un „cordon” în jurul facultății de arhitectură unde s-au produs cele mai grave incidente. În perimetrul Universi-

ROMA. În timpul ciocnirilor dintre studenți și poliție.

Întîlnirea consultativă de la Budapesta

BUDAPESTA 4 (Agerpres). — La hotelul Gellert din Budapesta au continuat luni lucrările întîlnirii consultative a partidelor comuniste și muncitorești. Au luat cuvîntul Arnoldo Ferretto Segura, membru în Comitetul Politic, secretar al C.C. al P.C. din Argentina; Claude Jones, vicepreședinte al P.C. din Australia; Fuad Nassar, secretar general al C.C. al P.C. din Iordania; Mohammed Harmel, membru în Comitetul Politic, secretar al C.C. al P.C. din Tunisia; reprezentantul P.C. din Reunion; S. A. Dange, președintele Consiliului Național al P.C. din India; Agostino Giacomin, membru al C.C. al P.C. din San Marino; David Kneinin, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C. din Israel.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar a oferit în seara de 3 martie o recepție în cinstea delegațiilor care participă la întîlnirea consultativă de la Budapesta a partidelor comuniste și muncitorești.

Janos Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., a rostit un toast.

Colonialism în text de lege

Soarta indigenilor din Noua Zeelandă ● Jefuirea „pămînturilor tribale”

La Wellington, barometrul politic intern indică „stare instabilă”. Motivul îl constituie o dispută care a izbucnit între guvernul neo-zeelandez și populația indigenă, maori, care consideră că, acum a pierdut ultima bătălie pentru a-și păstra pămînturile ei tribale. A fost o „bătălie a cuvintelor” care s-a dus săptămîni și luni de zile în Camera Reprezentanților. În ciuda protestelor vehemente ale reprezentanților populației indigene, parlamentul a aprobat, în luna ianuarie, un proiect de lege mult controversat care, sub camuflajul unei „reforme agrare”, nu face altceva decît să „europenizeze” 4.000.000 acri de pămînt (1.600.000 hectare) aparținînd indigenilor. Legea permite fermierilor europeni să „colonizeze” aceste terenuri, fără nici un fel de despăgubiri.

Ralph Hanan, ministru neo-zeelandez pentru problemele indigenilor maori, a afirmat că scopul acestei legi este de a „face ordine” în complexitatea titlurilor de proprietate a pămînturilor fragmentate aparținînd indigenilor. Dar, pentru majoritatea purtătorilor de cuvînt ai populației maori, legea reprezintă „ultimul stadiu al acaparării pămînturilor de către colonialiștii de origine europeană”.

Pe măsură ce maorii s-au integrat modului de viață al populației de origine europeană, conceptul „pămînturilor tribale” s-a învechit oarecum, dar nu a dispărut. Aceste suprafețe de teren sînt în prezent lucrate de indigeni, reușiti în grupuri de familii, sau închiriate fermierilor albi. Altele au fost pur și simplu „înghițite” în cadrul unor programe de dezvoltare urbană sau au rămas în paragină. Clauza cea mai controversată a noii legi este aceea care împuternicește guvernul să dispună de oricare porțiune a terenurilor aparținînd indigenilor.

Reprezentanții băștinășilor au declarat că, în fapt, măsurile aprobate de parlamentul de la Wellington urmăresc să dea o grea lovitură economică populației maori, intrucît nici un fel de lege similară nu există pentru terenurile „subdezvoltate”, în suprafața mult mai mare, dar care sînt proprietatea albilor. Ei au subliniat că, anulînd aranjamentele legale speciale existente pînă acum care acordau o oarecare protecție pămînturilor aparținînd indigenilor, guvernul lasă cîmp deschis de manevră speculanților de pămînturi. În condițiile în care acțiunea de emancipare a indigenilor este departe de a fi dusă la rezultatele scontate, aceștia continuînd să aibă un

I. RETEGAN